

भूमिका ।

—303—

अयि सहृदयाः तत्तदनेकविपरत्नप्रकरप्रकीर्णो ज्योतिःशास्त्रपारावारो
दुर्विगाहः सहसात्पधियाम्, तत्तलस्पर्शनिर्भृग्वादिभिर्महर्षिभिः सर्व-
साधारणसौकर्यायोद्धृत्योद्धृत्य विपरत्नानि संहितासूपन्यस्तानि यद्यपि
तथापि कालनदीप्रवाहेण दुर्निवारेण विप्लवानीतस्ततः सङ्कीर्णानि
विलीनानीव दौर्भाग्यात् इत्यलोक्य गुरुजनचरणपरिचर्यालब्धप्रसादै-
र्विरलैर्भायुकैर्जातकमहगणितशकुनकर्मविपाकप्रभशास्त्राणि पुनः समालि-
प्तानि तेष्वियमाद्यासप्ततिः प्रभ्रमन्धकालनिर्णयशैलीश्रीमद्वेत्तलविरचिता
प्रभ्रजिज्ञासूनामतीवोपयुक्तेति मत्वा भीषण्डितमुकुन्दरामशर्मणाऽनेक-
प्रमाणपोषितयाऽऽशुबोधया टीकयाऽलङ्कृता भयापि समालोचिता यथामति
संशोधिता चाऽवश्यं सहृदयहृदयादादिनी लब्धप्रचारा च भविष्यती-
त्याशास्तेऽयं जनः ।

सदानन्दशर्मा काव्यतीर्थोपाधिकः

विमलीप्रामनिवासी रघुनाथकीर्ति-

महाविद्यालयस्य प्रधानाध्यापकः ।

श्रीगणेशाय नमः ॥

श्री पं० भट्टोत्पलाचार्य्यप्रणीता

आर्यासप्ततिः ।

मुकुन्दरामकृताऽऽशुबोधटीकासहिता ।

रविशशिकुजबुधगुरुसित, रविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादौ ।

वक्ष्येऽहं स्पष्टतरं, प्रश्नज्ञानं हिताय दैवविदाम् ॥ १ ॥

श्रीसूर्यादीन् खेचरानीश्वरान् च, शम्भुं विष्णुं मां च तातं प्रणम्य ।

आर्यायाः सप्ततेर्ज्ञाद्युयोर्धा, टीकां कुर्वे प्रीतये ह्रीरिकाणाम् ॥ १ ॥

तत्रादौ ग्रन्थकर्ता ग्रन्थस्य निर्विप्रपरिचमाप्त्यर्थं समाप्तेऽपि ग्रन्थे उत्तमप्रयगमनार्थं
शिष्टाचारपालनेन शिष्यशिक्षार्थं चाशीर्नमस्कारलक्षणं मञ्जलमाचरति स्म । रवि-
शशीति । अहं भट्टोत्पलः आदौ ग्रन्थारम्भे रविशशिकुजबुधगुरुसितरविजगणेशान्
भक्त्या प्रणम्य रविः सूर्यः शशी चन्द्रमाः कुजो भीमः बुधः प्रसिद्धः गुरुर्वृहस्पतिः
सितः शुक्रः रविजः शनिः गणेशः प्रसिद्धः—तान् नमस्कृत्य दैवविदां दैवं भाग्यं
विदन्ति जानन्ति ते दैवविदः । “दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं ह्यी नियतिर्विधि”रित्यमरः ।
तेषां हिताय पथ्याय स्पष्टतरं अतिशयेन स्पष्टमिति स्पष्टतरं प्रश्नज्ञानं प्रश्नशास्त्रस्य
विज्ञानं वक्ष्ये कथयिष्यामीति ।

अधुना ग्रहाणां दशभेदादिज्ञानेन प्रश्नशास्त्रविदो धाक्प्रशंसाभाह ।

दशभेदं ग्रहगणितं, जातकमवलोक्य निरवशेषम् ।

यः कथयति शुभमशुभं, तस्य न मिथ्या मवेद्वरणी ॥ २ ॥

दशभेदमिति । दशभेदं ग्रहाणां दीप्तावस्थादिदशभेदमिदं तूक्तं च जातकपारि-
जाते “दीप्तः समुदितः स्वस्थः शान्तः शक्तः प्रपीडितः । दीनः खलस्तु विकलो भीतो-
ऽवस्था दश क्रमात् ॥ १ ॥ स्तोत्रत्रिकोणोपगतः प्रवीप्तः स्वस्थः स्वगेहे मुदितः मुहूर्ते ।
शान्तस्तु सौम्यग्रहवर्गयातः शक्तोऽतिशुद्धः स्फुटरदिमजालैः ॥ २ ॥ ग्रहाभिभूतस्त्वति-
पीडितः स्यादरातिराद्यंशगतोऽतिदीनः । खलस्तु पापग्रहवर्गयोपाधीचेऽतिभीतो विक-
लोऽस्तयातः ॥३॥” इत्यादि । दशभेदं बुद्ध्या तथा ग्रहगणितं ग्रहाणां भग्नयोरार्यादिपक्षे-
भ्यो ग्रहस्पष्टानयनगणितं च ज्ञात्वा निरवशेषं अवशेषरहितं समस्तमित्यर्थः । जातकं

जातकसम्बन्धि शास्त्रं अवलोक्य दृष्ट्वा यः प्रश्नशास्त्रज्ञः शुभं शुभफलं अशुभं अशुभफलं
च वक्ष्यति निगदति तस्य प्रश्नशास्त्रज्ञस्य वाणी वाक् मिथ्या मृषा न भवेत् न स्यादिति ।

इदानीं तु गणकप्रवृत्तैर्व्यवृत्तद्वयेनाह ।

रम्यतरे भूभागे, सम्पूज्य ग्रहगणं सनक्षत्रम् ।

पश्चात्प्रश्नविधानं, कुर्याद्येनामुयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥

प्रश्ना मणिकनकयुतैः, फलकुसुमै राशिचक्रमभ्यर्च्य ।

पृच्छेद्ययामिलपितं, भक्त्या विनयान्वितः प्रश्नम् ॥ ४ ॥

रम्यतर इति । प्रश्ना मणिकनकयुतैरेति च । रम्यतरे अतिशयेन रम्यं सुन्दर-
मिति रम्यतरे तस्मिन् । भूभागे भुवः पृथिव्या भाग एवदेशः तस्मिन् सनक्षत्रं नक्षत्र-
रश्मिनादिभिः सहितं ग्रहगणं ग्रहाणां गणं समूहं । तं सम्पूज्य सम्यक्प्रकारेण पूजयित्वा
ततः पश्चात् प्रश्नविधानं प्रश्नस्य विधानं विचारं कुर्यात् । येन निमित्तेन सिद्धिः आप्नुयात्
लभेत । दैवज्ञ इति शेषः । ततो भक्त्या निष्कपटतया विनयान्वितः विनयेन नम्रतय-
श्चान्वितः युक्तः प्रश्ना मणिकनकयुतैः वैदूर्यादिमणिमुक्तेषु युतैर्पुष्पैः फलकुसुमैः फल-
पुष्पैः राशिचक्रं ग्रहकुण्डलीं अभ्यर्च्य सम्पूज्य ततः दैवज्ञतो ययामिलपितं दयेष्ट
प्रश्नं पृच्छेत् । एतादृशं जीवनायेनापि प्रश्नभूषणे चोक्तम् । “शान्तो विवेकी शुद्धात्मा
हिरण्यमणिसत्फलैः । दैवज्ञः प्रेमभावेन सम्पूज्यार्थं निवेदये” इति । वराहेण तु दैवज्ञ-
निवासस्थानलक्षणं बृहत्सहितायां विशेषतया चोक्तम् “स्थानं पुष्पगुहासि भूरिफलम्
त्सुल्लिख्य पृथिव्याऽसत्पक्षिच्युतशस्तसगिततरुच्छायोपगूढं समम् । देवर्षिर्द्वजसिद्धसा
धुनिलयं सत्पुष्पसस्योक्षितं सत्सादृशकनिर्मलत्वजनिताऽऽश्वादः च सच्छादयन्” इति ॥
प्रवृत्तं तु प्रश्नतरे विशेषेणोक्तम् । “ऋतुरयमनृजुर्कयः प्रश्ना पूर्वं परीक्ष्य लभ्यताम् ।
गणकेन फलं वाच्यं दैवः सविज्ञानः स्फुरति ॥ १ ॥ लभ्ये शशिनि शनी केन्द्रस्थे ज्ञे
दिनेशरश्मिगते । भौमज्ञो समदृशः लभ्यचन्द्रेऽहस्तः प्रश्ना ॥ २ ॥ लभे शुभमहदुते सरल-
कूरान्विते भवेत्कुटिलः । लभेऽस्ते सौम्यदशा विधुगुरदृष्टा च सरलोऽयम् ॥ ३ ॥ यदि
गुरबुधयोरेकः पश्यत्यन्ताधिपः च रिपुरदृष्टः । तत्कुटिलः प्रश्ना खल्वनयोरपि सौम्यदृष्टिः
साधु” इति ॥ ४ ॥ यदा यथेकप्रश्ना युगपद्बहूनि प्रश्नानि पृच्छेत् तदा तु किं कर्तव्यमिति
तत्तु चण्डेश्वरप्रश्नविधायामुक्तम् “आदिमं लभतो ज्ञानं चन्द्रस्थानाद् द्वितीयकम् ।
सूर्यस्थानात्तृतीयं साधुर्न जीवगृहाद्भवेत् ॥ १ ॥ बुधमुखोर्बलीयः स्यात्तद्गृहात्पथमं
पुनः । राश्यनुरूपं वक्ष्येति” इति । शुभीगिरेतत्सर्वं शास्त्रान्तरतोऽपि श्रुत्वा विचार्यमिति ।

अधुना शकुननिमित्तं शुभाशुभफलप्रवक्ष्यतामाह ।

उदयनिमित्तैः प्रश्नीभूतैर्वहिरन्तःस्थितैः शकुनैः ।

वक्तव्यं शुभमशुभं, प्रष्टुस्तत्कालजातं यत् ॥ ५ ॥

दृष्टानसोः प्रीतिकरं, प्रश्ने भूदर्शनं यदि प्रश्नात् ।
माङ्गल्यद्रव्याणां, भवति शुभं निर्दिशेत्तज्ज्ञः ॥ ६ ॥
हयगजचतुर्पसिंहादेः पृच्छाकाले कृतं यदा भवति ।
दर्शनमथचैतेषां, शुभप्रदं विनिर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ७ ॥

उदयनिमित्तेति । दृष्टानसोरिति । हयगजचतुर्पसिंहादेरेति च । उदयनिमित्तं
प्रश्नप्रकारणं प्रश्नीभूतं अप्रश्ना प्रश्ना सम्पद्यमाना भूता इति प्रश्नीभूता तै बहि
रन्त स्थितैर्बाह्याभ्यन्तरस्थितै शकुनै शुभलक्षणे अशुभलक्षणेर्वा प्रष्टु पृच्छकस्य
यत् तत्कालजात शुभमशुभ तत्सर्वं वक्तव्यं कथितव्यमिति । यदि प्रश्नात् प्रश्ने
प्रश्नकाले दृष्टानसोर्दृष्टिचित्तयो प्रीतिकर प्रीत्युत्पादक भूदर्शनं पृथ्व्या दर्शनं भवति
अथवा माङ्गल्यद्रव्याणां माङ्गल्यसूचकद्रव्याणां दर्शनं यदि स्यात्तदा तु तज्ज्ञो दैवज्ञ शुभ
निर्दिशेत् कथयेदिति । यदा पृच्छाकाले प्रश्नसमये हयगजचतुर्पसिंहादे घोटकहस्तिगो
सिंहादे कृतं शब्दं भवति चेत्तदा तु शुभं कथयेत् । एवमुक्तं प्रश्नसिन्धौ “पृच्छायां
जलजगृदङ्गवल्कीना यद्वा स्वाङ्गुनिरिभदसगोदयानाम् । कल्याणं ननु निगदन्ति
शाशुनज्ञा बाह्विदस्त्ररक्षलिभुर्मुतैरनिष्ट” मिति । बाह्विद् महिषः । अपवेति । तेषां
घोटकहस्तिगोसिंहादीनां दर्शनमपि प्रश्ने शुभप्रदं विनिर्दिशेत् कथयेदिति । वराहेण तु
तत्पुरीयदर्शनमनिष्टमुक्तं “गजगोशुना पुरीष धनयुवतिशुद्धिनाशकर”मिति । एव
प्रमजितादीनां दर्शनमप्यशुभसूचकमुक्तं च बृहत्सहितायाम् “प्रमजितनम्रनापितरि
पुवन्धनसौनिर्घैस्तथाश्वपचै । कितवयतिपीडितैर्युतमायुधमाद्वाक्विक्रयेन शुभम् ॥ १ ॥
छिन्नभिन्नकृमिखातकण्टकिष्ठरक्षजुष्टिलैर्न सत्कुनै । क्रूरपक्षियुतनिन्धनामभि शुष्क-
शीर्णवहुपर्णवर्षेभि ॥ २ ॥ इमशानशून्यायतनं अतुप्पय तथाऽमनोऽज्ञ विषम सदो-
परम् । अवस्त्ररागारवपालभस्मभिश्चित्तं तुयं शुष्कतूर्णैर्न शोभन”मिति ॥ ३ ॥ प्रश्नभैरवे
तु प्रष्टुमुपदिशात् शुभाशुभमुक्तं “पूर्वस्या पश्चिमाया यदि वदति नर प्राश्निक निद्ध
कार्यो याम्या सौम्याश्रितं सन् यदि वदति नर प्रस्थित दूरत स्यात् । नैर्ऋत्यां
रौद्रदेशे यदि वदति तदा दूरतधार्यमार्गो वायोरमेध न स्यादिति वदति तदा विद्विरारा-
द्दिनष्टे”ति । वराहेण तु प्रवृत्तिरदिशात् प्रश्नसमयतोऽपि च शुभाशुभमुक्तं “प्रागुत
रैशाश्च दिशः प्रशस्ताः प्रष्टुर्न वाप्यम्बुयमाभिरक्ष । पूर्वाह्नकालेऽस्ति शुभं न रात्रौ
सन्ध्याद्वये प्रश्नकृतोऽपराह” इति ।

इदानीं तु तन्वादिद्वादशभाववशतः शुभाशुभमाह ।

यो यो भावः प्रमुणा, युक्तो दृष्टोऽथवा प्रश्ने ।
शुरुयुधशुक्रैरेधं, घक्तव्यं तस्य तस्य फलम् ॥ ८ ॥
यस्मिन्पस्मिन्भावे, द्विद्वादशसत्तमस्थिताः सौम्याः ।
तस्मिंस्तस्मिन् वृद्धिर्दशमचतुर्थस्थितैस्तद्वत् ॥ ९ ॥

यो यो भाव इति । यस्मिन् यस्मिन् भाव इति च । उक्तं च “तनुर्धनं न भ्राता च
 सहस्रयो रिपुघ्नौ । निघनं धर्मवर्णायव्यया भावा इमे स्मृता ॥” इति द्वादशभावा
 उक्ता । “भौमसितौ सौम्यविधू सूर्ययुधौ शुरुधुधौ । जीवशनी मन्दगुरु राश्यधि-
 पा स्य विद्यत” इति सप्तसिखामिन उक्ता । “क्षीणेन्दुमन्दरविराहुशिखिशमाजा
 पापास्तु पापयुतचन्द्रसुतश्च पाप । तेषामतीव शुभदौ शुद्धानवेज्यौ कूरो दिवाकर-
 सुतश्चित्तौ भवेताम् ॥ शुक्लादिरात्रिदशकेऽहनि मध्यवीर्यशाली द्वितीयदशकेऽति-
 शुभप्रदोऽसौ । चन्द्रस्तृतीयदशके बलवर्जितस्तु सौम्येक्षणदिसहितो यदि शोभनः
 स्या” इति ग्रहाणां पापशुभत्वमुक्तं । “पादेषुणं भवति सोदरमानरादयोरर्थं त्रिकोण-
 युगलेऽखिलखेचराणाम् । पादोनदृष्टिनिचयधनुस्त्रयगुणे सम्पूर्णदम्बलमनङ्गगृहे
 वदन्ति ॥ धनिरतिबलशाली पाददम्बवीर्ययोगे मुरकुलपतिमनी कोणदृष्टौ शुभ स्यात् ।
 नितयचरणदृष्ट्या भूकुमार समर्थ सकलगगनवासा सप्तने दम्बलाब्ध्या ॥” इति
 ग्रहाणां दृष्टिरुक्ता । तेन प्रश्ने प्रश्नसमये य कश्चिद्भावस्तन्वादिकं प्रभुणा स्वामिना युक्तं
 दृष्टोऽवलोकितो वा एवमनेन प्रकारेण गुरुबुधशुक्रैर्वृहस्पतिबुधशुक्रैर्युक्तोऽवलोकितो
 वा तस्य फलं शुभमिति शेषः । वक्तव्यं कथितव्यमिति । एव प्रत्ययसा अन्याह ।
 “यो यो भाव स्वामिदृष्टे युतो वा सौम्यैर्वा स्यात्तस्य तस्यास्ति वृद्धि” इति । ये ये भावा
 पापग्रहैर्दृष्टा युक्ता वा तत्र तु पूर्वाचार्यस्तज्जन्यपदार्थानां हानिरुक्ता “पार्परेव तस्य
 भावस्य हानिर्निर्देष्टव्या घृच्छता जन्मतो वे”ति । यस्मिन् यस्मिन् भावे
 तन्वादिके भावकुण्डल्यां वा सौम्या शुभग्रहा द्विद्वादशसप्तमस्थिता द्वितीयद्वादश-
 सप्तमस्थानस्थिता तस्मिन् तस्मिन् भाव इति शेषः । वृद्धिरुपचय स्यात् दशम-
 चतुर्थस्थिते । सौम्यैरिति शेषः । तद्बुद्धि स्यादिति भावः । नन्वनाचार्येण द्वादश-
 स्थानस्थितं शुभग्रहं शुभ इत्युक्तं । तच्च कथम् । अत्र किञ्चित्प्रमाणमस्ति न वा ।
 पद्पयाशिकाया स्वकृतटीकाया तेन निजदत्तप्रमाणादपि द्वादशास्थं शुभग्रहं अशुभ
 इत्युक्तं तच्च । “पुष्पन्ति शुभभावास्तन्वादीन् भ्रन्ति सस्थिता पापा । सौम्या पण्डेऽग्नि-
 सर्वे नेष्टा व्यवाष्टमगा” इति । इह तु केवलं वासवानन्दस्य सम्प्रतिराचार्यसम्मतिरि-
 वास्ति सा च तेन निजकृतप्रश्नसिन्धुवुक्ता “यस्माद्वा व्ययधनकामगा शुभाहास्तद्बुद्धि
 खल्वखरैस्तवीयवाधे”ति । वैयनाथेन तु जातकपारिजाते भावानां बहुप्रकारवि-
 चारायुक्तं तच्च भयाऽत्र सगृहीतम् “ये ये भावा सितशामरगुरुपतिभिः संयुता बोद्धिता
 या नान्यैर्दृष्टा न युक्ता यदि शुभफलदा मूर्तिभावादिकेषु ॥ तन्वादिभावेषु शुभोदयेषु
 तद्भावनाधोपगतेक्षितेषु । तदुक्तभावस्य समुद्दिष्टं न पापखेदेषु तस्युतेषु ॥ नीचस्यो
 रिपुराशिस्य खेदो भावविनाशक । मूलस्तु भूमिस्तस्यो भाववृद्धिकरो भवेत् ॥ यद्भाव-
 नाथो रिपुरि फरन्धे दुःस्थानयो यद्भवन्ति तज्ज्ञा शुभे-
 क्षितधेत्यत्र मन्यया स्यात् ॥ यद्भावपे केन्द्रगते विलगात्रिरेणे वा यदि सौम्यदृष्टे ।
 तद्भाविर्गोपगते बलात् तद्भावपुष्टिं फलमाहुरार्या ॥ तत्तद्भावत्रिकोणे सुखमदन-

गृहे वास्पदे सौम्ययुक्ते पापानां दृष्टिहीने भवनपसहिते पापखेटैर्युक्ते । भावानां पुष्टि-
माहु सकलशुभकरं चान्यथा चेत्यप्राशं मिथं मिथग्रहेन्द्रैरखिलमपि तथा मूर्ति-
भावादिकानाम् ॥ नाशस्थानगतो दिवाकरवरच्छन्नस्तु यद्वाग्निपो नीचारातिगतोऽथवा
यदि शुभे खेटैर्युक्तेक्षितः । तद्भावस्य विनाशनं मुनिगणा शंसन्ति खेटैर्युतो यद्य-
द्वापि फलप्रदो नहि तदा मूर्त्यादिभाना कमात् ॥ इदं स्थाने वारिगे मूढे दुर्बले भाव-
नायके । भावस्य सम्पदं कर्तुं न शक्ता भावमाश्रित ॥ दुष्टस्थितो वापि यदा न-
भोग पापारिनीचाशकसंयुतो यः । खतुङ्गमित्राशकराशियुक्त शुभेक्षितो वा यदि
शोभन स्यात् ॥ भावे शाकान्तराशीरो दुःस्थे भावस्य दुर्बले । खोचमित्रस्तराशित्ये
भावपुष्टिं वदेद्बुध ॥ यद्भावलाभधनविक्रमराशियाता यद्भावनाथमुहदुच्यतदुच्यनाथा ।
तद्भावपुष्टिवलमम्बरचारिणस्य कुर्वन्ति मूढरिपुनीचविवर्जिताश्चेत् ॥ भावाशतुल्य
सल वर्तमानो भावोद्भवः पूर्णफलं विधत्ते । भावोनेके चाप्यधिके च खेटे त्रैराशि-
केनाऽन फलं विचार्यम् ॥ "सौम्यवर्गाश्रिता भावा शुभता प्राप्नुवन्ति हि । पापवर्गा-
धिका नेष्टास्तन्वाद्या नात्र सहाय" इति । अन्ये प्राचिना आचार्या अपि एतादृशं
वदन्ति । आचार्यवासवानन्दयोरेका सम्मतिः । कारणमत्राऽऽचार्यजन्मसमयतो
बहुकालेऽतीते वासवानन्दस्य जन्माऽऽसीत् तेन तत्कृतशास्त्रमधीतं तस्मात्तस्यापि
सैव सम्मतिरिति मन्मतम् । अथ च प्रभतंत्रे भुवनदीपके च द्वादशभावाना निरीक्षण-
विधिः सन्ध्युक्तत्वेन स च मयान सगृहीतः । "सौख्यमायुर्वयो जातिराशेभ्यः
लक्षणं गुणम् । क्लृप्ताकृती रूपवर्णस्तनोधिन्त्यं विचक्षणैः ॥ मुक्ताफलं च माणिक्यं रत्न
धातुधनम्बरम् । ह्यकार्याश्च विज्ञानं वित्तस्थानाद्विलोकयेत् ॥ भगिनीभ्रातृभृत्याना
दासकर्मकृतानामपि । दुर्घातं वीक्षणं विद्वान् सन्ध्युक्तं दुधिन्यवेदमतः ॥ वाटिकां पलकक्षेत्रं
महोषधिनिधीनम् । विवरादिप्रवेशं च पश्येत्पातालतो बुधः ॥ गर्भोपलविनेयाना
मप्रसाधनयोरपि । विशाबुद्धिप्रबन्धानां सुतस्थाने विनिर्णयः ॥ चौरमीरिपुसन्तान-
खरोष्ट्रकूरवर्मणाम् । मातुलातकभृत्यानां रिपुस्थानाद्विनिर्णयः ॥ वाणिज्यं व्यवहार
च विवादं च समं परैः । समागमकलत्राणि पश्येत्प्राज्ञः कलत्रतः ॥ ननुत्तारेऽध्व-
रैर्म्ये दुर्गे ज्ञानवसकटे । नष्टे दुष्टे रणे व्याधौ छिद्रे छिद्रे निरीक्षयेत् ॥ वापीवृषतडा-
गादिप्रपादेवगृहाणि च । वीक्षा यात्रा मठं धर्मं धर्माक्षिप्त्वा कीर्तयेत् ॥ राज्यं मुद्रा पर
पुण्यं स्थानं तार्तं प्रयोजनम् । वृक्षादिभ्योमवृत्तान्तं व्योमस्थानात्तिरीक्षयेत् ॥
गजाश्वयानवस्त्राणि सस्यकाचनकन्यवा । विद्वान् विशारदयोर्लभं लभयेद्भगवत्प्रतः ॥
लागभोगनिवादेषु दानेष्टकृपिकर्मसु । व्ययस्थानेषु सर्वेषु विद्धि विद्वान् व्यय
व्यया" इति ॥

अधुना लग्नगतो द्विपदादिराशि सदसद्गर्हस्थुनसस्माच्छुभाशुभमाह ।

द्विपदं चतुष्पदं वा, भवनं लग्नोपगं प्रदः पापः ।

पश्यति तन्नाशकरो, ज्ञेयः सौम्यो विवृद्धिकरः ॥ १० ॥

द्विपदमिति । पापो ग्रह पापग्रह लग्नोपग लग्नगत द्विपदं मिथुनकन्यातुल-
 कुम्भाधनुष पूर्वार्धं च । चतुष्पद मेघशुभ्रदिहा मकरसाधभागो धनुष परभागश्च ।
 भवन राशि पश्यति चेत्तदा गु तभाधकर तस्य भावस्य नाशकारक तजन्म-
 पदार्थानां नाश करोतीति भाव । साम्य शुभग्रह विद्वदिकर विशेषरूपेण वृद्धिरुप-
 चयकारको ज्ञेयो घोष्य । तद्भावजन्यपदार्थानामिति शेष । राशीनां द्विपदादिसत्ता
 जातकपारिज्ञात उक्ता च । “चापापरार्धंहरिगोमकरादिमेषां मानस्थिता बलशुनाश्च चतु-
 ष्पदाख्या । कन्यातुल्युगमपदतौलिशारासनाद्या लग्नान्विता यदि नरा द्विपदा बलाभ्या ॥
 भृगापरार्धान्त्यकुडीरसज्ञा जलाभिधाना यत्नेनधनुर्धे । जलाधयो वृद्धिक्रान्तमधेय स
 सप्तमस्थानगतो बली स्या” इति ॥

अधुना लग्नेत्यादिमहाणा केन्द्रादिस्थानोपगतत्वाच्चुभागुभमाह ।

लग्नाधिपतिः केन्द्रे, तन्मित्रं वा व्यपाष्टकेन्द्रेभ्यः ।
 अन्यत्र गताः पापास्तत्रापि शुभं वदेत्प्रश्ने ॥ ११ ॥
 पञ्चमनवमोपगतैर्बुधगुरुशुक्रैर्यथेप्सितावाप्तिः ।
 पट्टशिलाभोपगतैः, क्षितिसुतरविसूर्यजैस्तद्वत् ॥ १२ ॥
 पापैर्लग्नोपगतैः, शरीरपीडां विनिर्दिशेत्कलहम् ।
 सुखसंस्थैः सुखनाशं, मृदमेदं बन्धुविरोधं वदेत् ॥ १३ ॥
 अस्ते गमनविरोधः, कर्मस्थे कर्मणा नाशः ।
 शुभदष्टेः संयोगात्प्रष्टुः कृच्छ्राद्वदेत्तिड्ढिम् ॥ १४ ॥

लग्नाधिपतिरिति । पञ्चमनवमेति । पारंपरिति । अस्त इति च । प्रश्ने प्रश्नसमये
 लग्नाधिपतिः प्रथमलग्नपतिः केन्द्रे लग्नचतुर्थसप्तमदशमानामन्यतमे स्थितः । “अथ च
 केन्द्रचतुष्टयकण्ठक तनुसुखाम्बरसप्तमम स्मृत”मिति परिभाषा । अथवेति । तन्मित्र
 तस्य प्रथमलग्नपतेर्मित्रं शुद्धम् । केन्द्रे स्थितमिति शेष । मित्राभिरसाह वैयनाथ “मित्राणि
 भानो जुगचन्द्रजीवा शत्रू विताकां शशिज समान । चन्द्रस्य मित्रे दिननायकजौ
 समा गुरुश्मानसिताऽसिता स्युः ॥ आरस मित्राणि रवीन्दु पीवाधान्द्रीरिपु शुक्रशनी
 समानौ । सूर्यगुरेज्यौ सुहृदौ बुधस्य समा शनीज्यावनिनास्त्वरीन्दु ॥ सूर्यारचन्द्रा
 सुहृदस्तु सूर्ये शत्रू स्थितौ रविन समान । मित्रे शनिशौ मृगुनन्दनस्येन्द्रिनावरी जीव
 कुत्रौ समानौ ॥ मन्दस्य सूर्येन्दुबुजाश्च शत्रव सम गुरेज्य सुहृदौ सितेन्दुनाविति ।”
 पापा इति । पापा क्षीयचन्द्रसूर्यमगलसपापबुधशनिराहुकेतव व्यपाष्टकेन्द्रेभ्य
 द्वादशाष्टमलग्नचतुर्थसप्तमदशमेभ्योऽन्यत्र गता अन्यस्थानस्थिता । द्वितीयतृतीय
 पञ्चमषष्ठनवमेकादशस्थानेषु स्थिता इति भाव । तत्रापि शुभं वदेत् कथयेत् ।
 दैवज्ञ इति शेष । बुधगुरुशुक्रैः पञ्चमनवमोपगतैः पञ्चमनवमस्थानस्थितैः यथे
 प्राप्ति स्यात् । प्रष्टुमिति शेष । क्षितिसुतरविसूर्यजैर्मगलसूर्य-

शनिभिः पट्त्रिंशद्विंशत्यैवापगतैः पष्टत्तीयैकादशस्थानस्थितैः तद्वद् यथेष्टप्राप्तिः स्यात् ।
 लभोपगतैः पापैः क्षीणचन्द्रसूर्यमंगलसपापबुधशनिराहुकेतुभिः शरीरपीडा कलह
 च विनिर्दिशेत् कथयेत् । दैवज्ञ इति शेषः । मुखसस्यै चतुर्थस्थानस्थितैः । पापग्रहे
 रिति शेषः । मुखनाश गृहमेद बन्धुविरोध च वदेत् कथयेत् इति । धीसिद्धनारायण-
 दासेन तु प्रथमैष्णवे बहुना प्रकारेण शुभाशुभमुक्तं तच्चेद- “सौम्यैर्ग्रहेर्नवमपञ्चमकण्ट-
 कस्यै पापैस्तथाष्टमचतुष्टयवर्जिते च । सर्वार्थकार्यसुखसिद्धिरभीष्टलाभो व्यस्त भवेत्स-
 कलमेव विपर्ययेण ॥ शीताशुक्ररक्तसुरावितानामेको निनोच भवनं प्रपश्येत् । लभे तदा
 स्थानमुत्तार्थलाभात् समुन्नतिं चाशु समेति मर्त्य ॥ गुरौ विलम्बे तपनेऽम्बरस्थे प्रष्टा पुमान्
 सौख्यं नयौ च लाभम् । राज्यं सुपुष्टिं क्षितिचक्षुपानमोज्यान्पदार्थाहभतेऽनुरूपान् ॥
 युग्मे सितेज्यौ शशिनो विलम्बे मेपूरणे भूमिसुतो यदा स्यात् । प्रष्टा पुमान् वित्तं नयौ च
 राज्यं स्थितिं च सौख्यं लभते तदानीम् ॥ सिंहोदये यदा लभे सौख्यस्योऽन्यान् शुभग्रहान् ।
 पश्येत् प्रष्टा सुखं वित्तं राज्यं वृद्धिं समामुयात् ॥ मित्रेक्षितो मित्रगृहे विलम्बे शुभग्रहश्च
 शुक्रोति पुताम् । सुकार्यसिद्धिं विजयं समृद्धिं नष्टार्थलाभं परमा च मैत्रीम् ॥ लम्बे
 गुरौ स्थानमुत्तम्वर्तार्थलाभं सुविद्यार्थमुत्तमिन्द्रिये । शुके विलम्बेऽर्धमुत्तमस्पर्धाति
 सूर्ये भयं कार्यविनाशलभयम् ॥ लग्नस्थितं भूमिः तमर्कपुत्रं पश्येद्यदा शत्रुदृशा तदा स्यात् ।
 नीराश्रयं राजभयं विपत्तिं क्षीमि कलिर्वाग्भिभयाभिघातः ॥ मन्दे विलम्बेऽर्धकुनेन्दु
 दृष्टे विरोधकार्यार्थविनाशरोगाः । राहौ विलम्बे शशिसूर्यभौर्मेष्टेऽभिघातः कलहो
 भयं स्यात् ॥ लम्बे व्यये रत्नग्रहे शशाकं पूर्णोऽप्यनिष्टो धनकार्यविभक्तः । बुधे विलम्बे
 शशिपापदृष्टेऽर्थातिस्त्वनर्धं भवेदसंशयम् ॥ सर्पाभिः शलाघभिर्होदयस्थं द्रैष्काणमयां
 ऽथ कुत्र प्रपश्येत् । मध्याह्नकाले त्वनलाश्रयं स्याच्चन्द्रेऽष्टमस्थेऽत्र गदो विनश्येत् ॥ क्रूर
 ग्रहा द्वादशधामसस्था सर्वेऽथवा लाभमता बलाद्याः । विलम्बेनामित्रविनाशगा वा
 सर्वार्थकार्यास्पदनाशदा स्युः ॥ लग्नस्थितं शीतकरं प्रपश्येत्पापो नमः स्थी मदनस्थितो
 वा । प्रष्टुस्तदा स्थानमुत्तार्थनाशो रोगोऽथवा मृत्युभयाभिघातः ॥ लग्नास्तधर्मद्विवुका
 र्जजरन्प्रकर्मदुधिवयगा वदयुता अशुभग्रहेऽत्र । कार्याभिघातमशुभं सुखवित्तनाशं कुर्युः
 विरोधकान् परिपृच्छकानाम् ॥ लग्नाष्टवित्तात्मनः कटकस्था पापा न सौम्यैः सहितेक्षिता
 स्युः । कार्याभिघातं जयवित्तनाशं नष्टार्थनाशं च भयं प्रकुर्युः ॥ लम्बे गुरौ स्थानमुत्तार्थ
 लाभो बुधश्च विद्याधनधीमुखाति । शुक्रश्च लम्बे शुभकार्यसिद्धिं क्षीमोपसौख्यास्पदं
 वित्तं च ॥ नीचस्थिता अस्तमिताश्च पापा युक्तास्तथा शत्रुजिता विरुद्धाः । बलेन
 हीनास्तवणवश्च न स्युः स्वकर्मकर्तुं शक्नुवन् समर्थाः इति ॥ अस्ते गमनविरोध इति । अस्ते
 सप्तमस्थाने पापग्रह इति शेषः । गमनविरोधो गमनस्य विरोधः स्यात् । कर्मस्थे दशम
 स्थानस्थिते कर्मणां अनुष्ठानजयादिशुभकर्मणां नाशो विष्टवः स्यात् । शुभग्रहे शुभग्रहाव-
 लोकेनतः सयोगाद् युक्तात्वाच्च तैः प्रष्टुं प्रशक्तुं कृच्छ्रात् कष्टं सिद्धिं अभीष्टकार्य-
 सिद्धिं लभेत् इति वदेत् कथयेत् । दैवज्ञ इति शेषः । भुवनदीपके तु श्रीपद्मप्रभुसूत्रिणा

लघेशकार्येद्यत शुभाशुभ एकपादारियोगाद्य कथ्यन्ते “भावोऽथ कार्यरूपो यस्तदधिप
 लघाधिपौ चिन्त्यौ । वीक्षणयोगौ भावाभिष्टातारौ पुनश्चिन्त्यौ ॥ लग्नपरिचयं यदि लग्न कार्यधि-
 पतिश्च वीक्षते कार्यम् । लग्नाधीश कार्यं कार्येश पश्यति विलग्नम् ॥ लघेश कार्येशं
 विलोक्यते लग्नं नु कार्येश । शीतगुह्ये सत्त्वा परिपूर्णं कार्यनिष्पत्ति ॥ कथय
 ति पादयोग पश्यति सौम्यो न लग्नो लग्नम् । लग्नाधिपश्च पश्यति शुभग्रहो नार्थयोगे
 च ॥ एक शुभग्रहो यदि पश्यति लग्नाधिपो विलोक्यति ॥ पादोनयोगमाहुस्तदा
 बुधा कार्यमखिल्ये ॥ लग्नपतिदर्शने सति शुभग्रहौ द्वौ त्रयोऽथ वा लग्नम् । पश्यन्ति
 यदि तदानीमाहुर्वागं त्रिभागोनम् ॥ क्रूरवेभणवर्ज्याश्चत्वार सौम्यवेचरा लग्नम् ।
 लग्नेशदर्शने सति पश्यन्ति च पूर्णयोगकरा ॥ क्रूरकान्त क्रूरयुत क्रूरदृष्ट्यु यो ग्रह ।
 विरदिमता द्रष्टव्य स विनष्टो बुधे स्मृत ॥ क्रूरेण जीयमानो यो राहुपाशे यथा रवि ।
 क्रूरानात् स विज्ञेय क्रूरयुक्त समेऽंशके ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्ट स उच्यते ।
 प्रविष्टिषु प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरदिमक ॥ लग्नाधिपे विनष्टे स्याद्विनष्टावयव-
 गुणाद् । विनष्टजातिवर्णश्च शुभाकाराविपर्यये’ इति ॥

इदानीं स्थानप्राप्तिगमनागमनरोगोपशमनद्रव्यनाशपरामभवज्ञानमाह ।

स्थिरराशौ लग्नगते, स्थानप्राप्तिं पदेभ्य गमनं च ।

रोगोपशमं नाशं, द्रव्याणां च परामभयं नाऽत्र ॥ १५ ॥

चरराशौ विपरीत, मिथं वाच्यं द्विभूतयुग्मे ।

स्थिरचतुष्टयमेऽर्धे, स्यादपरे चरराशिबलसर्वम् ॥ १६ ॥

स्थिरराशाविति । चरराशाविति च । स्थिरराशौ वृषसिंहवृश्चिककुम्भानाम-यतमे
 राशौ लग्नगते सति तदा तु ग्रह स्थानप्राप्तिं अवीक्षितस्थानस्य प्राप्तिं लाभं पदेत्
 वक्ष्येत् गमनं च न वक्ष्येत् । दैवज्ञ इति शेषः । “मेपतथरस्थिरद्वन्द्वानि स्तु” इत्य-
 निधानात् । अत्र रोगोपशमं रोगाणां शान्तिं द्रव्याणां धनानां नाशं परामभयं परानयं च
 न स्यात् । चरराशौ मेपवर्कतुलमकराणामन्यतमे राशौ । लग्नगते इति शेषः । वि-
 परीत उच्यते चरराशिपरीत वाच्यं वक्तव्यं । स्थानप्राप्तिर्न स्यात् । गमनं रोगशमन-
 द्रव्यनाशं परामभयं च भवेदिति भावः । द्विभूतयुग्मे मिथुनकन्याधनुर्मीनानामन्यतमे
 राशौ लग्नगते मिथं मिथफलं वाच्यं वक्तव्यम् । कीदृशं मिथफलं वाच्यमित्याश-
 यस्याह । स्थिरवदिति । प्रथमेऽर्धे पूर्वार्धे स्थिरवत् स्थिरराशिसदृशफलं वक्तव्यं अपरे
 परार्धे सर्वं चरराशिवत् चरराशिसदृशं फलं वाच्यमिति । द्विभूतभावः समस्य शून्याश-
 मारभ्य चतुर्दशांशपर्यन्ते स्थानप्राप्तिं स्यात् गमनरोगशान्तिद्रव्यनाशपरामभवादि-
 न स्यात् पञ्चदशांशमारभ्यैकोनत्रिंशदंशपर्यन्ते स्थानप्राप्तिर्न स्यात् गमनरोगशान्ति-
 द्रव्यनाशपरामभवादि स्यादिति भावः । एव पृथुयशा अप्याह । “वृषसिंहवृश्चिकपदैर्विद्धि
 स्थानं गमागमौ न स्तः । न सृते न चापि नष्टं न रोगशान्तिर्न चाभिभवः ॥ तद्विप-
 रीतं तु चरराशिचरैर्मिथितं फलं भवति । लग्नेद्दोषेण्य शुभदृष्टं शोभनमतोऽन्यत् ॥”

इति । श्रीसिद्धनारायणदासेन तु चरराश्यासीना पृथक् पृथक् फलमुक्तं तच्च । “द्यो-
दर्यैर्हृतधनातिरभीष्टवस्तुप्राप्तिश्चिरेण गमनागमबन्धमोक्षा । प्रष्टुर्भवन्ति परचक्र
मुपैति वीर्यं रोगी च जीवति बलिं च हिनोति भूप । स्थिरोदये चन्द्रमसि स्थिरस्य द्यौ
हिमाशौ दितनूदयेऽपि । चरोदये शीतकरे चरे तथा फल विशेषात्प्रथमोदित
भवे”दिति ।

अधुना लग्नगतशुभवर्गादिनक्षतो लाभार्थं शुभाशुभज्ञानमाह ।

शुभग्रहे लग्नगते, लग्ने वा सौम्यवर्गमायाते ।

ब्रूयादभिमतसिद्धिं, प्रष्टुस्स्थानान्तरप्राप्तिम् ॥ १७ ॥

शुभग्रह इति । शुभग्रहे पूर्णचन्द्रनिष्पापबुधबृहस्पतिशुक्रा तेषामन्यतमे ग्रहे
लग्नगते सति अथवा सौम्यवर्गं शुभग्रहाणा राशिं लग्ने आयाते प्राप्ते तदा प्रष्टु
अभिमतसिद्धिं अभीष्टकार्यस्य सिद्धिं स्थानान्तरप्राप्तिं च अन्यत्स्थान स्थानान्तरं तस्य
प्राप्तिस्ता च ब्रूयात् कथयेत् । दैवज्ञ इति शेष । एव पश्यन्त्याशिकायामप्युक्तं च
“सौम्ये विलम्बे यदि वास्य वर्गं शीर्षादये सिद्धिमुपैति कर्मम् । अतो विपर्यस्तमसिद्धि
हेतु वृच्छेण सतिद्धिकरे विविध”मिति ।

अधुना केन्द्रत्रिकोणगतशुभग्रहतर्क्यादिगताशुभग्रहतर्क्य शुभफलमाह ।

केन्द्रत्रिकोणसंस्थाः, सौम्याः पापास्त्रिपष्ठलाभेषु ।

संस्थाः सिद्धिं ब्रूयात्कार्याणां प्रोषितागमनम् ॥ १८ ॥

केन्द्रत्रिकोणेति । सौम्या शुभग्रहा केन्द्रत्रिकोणसंस्था लग्नचतुर्थपचमसप्तम
नवमदशमस्थानस्थिता पापा अशुभग्रहास्त्रिपष्ठलाभेषु तृतीयपष्ठकादशस्थानेषु संस्था
संस्थिता चेत्तदा कार्याणां सिद्धिं प्रोषितागमनं च प्रवासिनामागमनं ब्रूयात् कथयेत् ।
दैवज्ञ इति शेष । एवमाह नीलकण्ठ ‘पापं पष्ठत्रिलाभस्थे कण्ठस्थे शुभग्रहे ।
प्रवासी मृतमायाति दूरस्थोऽपि मुनिश्चित”मिति ।

अधुना परदेशगतस्यागमानागमज्ञानमाह ।

दुश्चिक्वधनसमेतौ, गुरुशुक्रावागमं नृणाम् ।

यन्धूपगतावेतौ, गृहप्रवेश क्षणात्कुरुतः ॥ १९ ॥

लग्नाद् द्विद्वादशगौ, चन्द्राद्वा चन्द्रपुत्रभृगुपुत्रौ ।

मरणं लघ्वागमनं, नास्तीति विनिर्दिशेत्प्रष्टुः ॥ २० ॥

दुश्चिक्वेति । लग्नादिति च । गुरुशुक्रौ दुश्चिक्वधनसमेतौ तृतीयद्वितीयस्थान
स्थितौ चेत्तदा नृणां प्रवासिपुरुषाणा आगमं स्वगृहागमनं कुरुत । अथवेतौ गृहस्पति-
शुक्रौ यन्धूपगता वेतौ चतुर्थस्थानस्थितौ क्षणात् निशत्कृतं । “तास्तु निशत्क्षणसेति”त्य
भिप्रायात् । अर्थादल्पकालादिति भाव । गृहप्रवेश गृहागमनं कुरुत । प्रवासिनामिति
शेष । प्रथमपुण्येऽप्येवमुक्तं “गुरुशुक्रौ द्वितीय वा तृतीये ग्रहलग्नतः । तदा गृहागत

विधात्पथिकं नात्र सशयः ॥ जीवो वा भार्गवो वापि चन्द्रो वा सुखवेदमनि । पथिकं
 गृहमायान्तं जानीयात्प्रघ्नवितदा ॥” लम्बादिति । लम्बाद्वा चन्द्राद्वा चन्द्रस्थितराशितो
 वा चन्द्रपुत्रमृगपुत्रौ पुष्यशुक्रौ द्विद्वादशगौ द्वितीयद्वादशस्थानस्थितौ चेत्तदा प्रवातिनो
 मरणमपि नास्ति लघ्वागमनं च लघुनाल्पफालेनागमनं च नास्तीति न भवेदिति प्रष्टु-
 र्विनिर्दिशेत् कथयेत् । देवज्ञ इति शेषः । प्रघ्नतिन्धौ त्वयं योगः सान्तरः फलान्तर-
 कर्ता चोक्तः “लघस्य पार्श्वोपगतौ विधोर्वा स्वरस्य वा सौम्यखगौ खलो वा । एकत्र-
 योगेऽपि गतौ न चेति प्रस्थातुकामो न खलु प्रयाती”ति । आगमनानागमनज्ञानं तु
 नीलकण्ठ्यो विशेषतयोक्तं च । “शुभ. षष्ठेऽयं जामिने वाकपतिः कण्टके स्थितः ।
 पथिकागमनं म्रूते सिंते हे वा त्रिकोणगे ॥ षष्ठोदये पापदृष्टे शुभदृष्टिर्जिते बुधः ।
 लम्बापष्ठे यदा पापा यातुश्च निधनं वदेत् ॥ यदा क्रूरास्तृतीयस्था देशादेशान्तरं गतः ।
 शौरेणैव हृतस्त्वथ पथिकः केन्द्रगा यदि ॥ चतुरस्रे त्रिकोणे वा पापगेहस्थित इति ।
 पापदृष्टिश्च नियतं बन्धनं यातुरादिशेत् ॥ शुभयुक्ते स्थिरे लग्ने स्थिरो बद्धधरेऽन्यथा ।
 दितनौ सौम्यसंयुक्ते बन्धमोक्षौ क्रमेण तु ॥ पापद्वित्रिकोणजामिने विलम्बे षष्ठोदये ।
 शत्रुनिर्वाहमाणश्च यातुः कष्टं वदेत्सुधीः ॥ मार्गस्थानगतैः सौम्यमार्गं तस्य शुभं वदेत् ।
 क्रूरैर्दुःखं विलम्बस्थे पापे ह्येवमवाप्नुयात् ॥ चरलग्ने चरांशे वा चतुर्थे चन्द्रमाः स्थितः ।
 प्रवासी सुखमायाति हृतकार्यश्च वेदमनि ॥ कण्टके सौम्यसंयुक्ते पापमहद्विजितः ।
 प्रवासी सुखमायाति निधनस्थे निशाकरे ॥ गमागमौ तु न स्यातां योगे दुरुधराकृते ।
 शुभे शुभकृतो रोष पापैस्तत्करतो भयम् ॥ इन्दुः सप्तमगे लम्बात्पथिकं वक्ति मार्गगम् ।
 मार्गाधिपश्च राक्षसार्थत्वरभागे व्यवस्थितः ॥ शुक्रार्कजीवसौम्यानामेकोऽपि स्यादादयः ।
 तदाशु गमनं म्रूते प्रहर्षं गमनं व्यये ॥ लम्बावावतिये स्थाने धली खेटो व्यवस्थितः ।
 म्रूयात्तावतिये मासे पथिकस्य निवर्तनम् ॥ एवं कालं चरांशस्थे द्विगुणं च स्थिराक्षके ।
 द्विस्त्रिभावाशये खेटे त्रिगुणं चिन्तयेत्सुधीः ॥ यातुर्विलम्बाजामिप्रभवनाधिपतिर्यदा ।
 करोति ब्रह्माहूते कालं तं ध्रुवते परे ॥ चतुर्थे दशमे वापि यदि सौम्यप्रहो भवेत् ।
 तदा न गमनं क्रूरैस्तत्रस्थैर्गमनं भवेत् ॥ लम्बाद्वा लम्बनायाद्वा यावन्तः सौम्यखेचराः ।
 मार्गे तत्रोदया वाच्याः स्थाने स्थाने विवक्षणैः ॥ क्रूरयुक्तेक्षितौ मन्दः शुभदृष्ट्योग-
 वजितः । धर्मस्थस्तनुते व्याधिं प्रोषितस्यायवा मृतिम् ॥ जामित्रस्य शुभोदये याता
 नायाति दुरुधरायोगे । मित्रहन्तामिनिषेधात्पापोदये शत्रुहृक् चौरात् ॥ चन्द्रार्कयोदिष्ट-
 गयोर्धमेन संदृष्टयो स्वात्पथि शस्त्रमीति । रन्ध्रे सिंते हे च सुखातिरारे मन्दे भयं
 पापयुगीक्षितेऽध्वनि ॥ सौम्यैः षष्ठान्तरन्प्रस्थैर्विबलैश्च शुभेक्षितं । पापयुष्मै
 राक्षांकावीं तदा दूरस्थितो मृतः ॥ षष्ठोदये पापयुक्ते त्रिकोणकेन्द्राष्टषष्ठोपगतैश्च पापे ।
 सौम्यैरदृष्टे परदेशसम्भो मृतो गदातीं नवमे च सुर्वे” इति ॥

अपुना शशोरागमानागमज्ञानमाह ।

स्थिरराशिस्थे चन्द्रे, चरलग्ने तत्पथांशके शीघ्रम् ।

आयाति रिपुः सखलो, विपर्यये त्वन्यथा पाच्यम् ॥ २१ ॥

द्विशरीरे हिमरश्माबुदयगते स्थिरगृहे क्षणाच्छतुः ।

लब्धबलोऽपि विनश्यति, गुरुबुधसितसंयुते पष्ठे ॥ २२ ॥

पापैः सुतशत्रुगतैः, शत्रुमार्गाभिर्वर्ततेऽवश्यम् ।

संप्राप्तोऽपि चतुर्थे, वाग्धेव निवर्तते भग्नः ॥ २३ ॥

स्थिरराशिस्थ इति । द्विशरीर इति । पापेति च । चन्द्रे स्थिरराशिस्थे कृप-
सिंहवृश्चिककुम्भराशीनामन्यतमे स्थिते सति चरलमे मेपकर्त्तुलामकरलभानामन्यतमे
लमे तन्त्रवाशके च चरराशिनवाशके च चेतदा सबलो बलेन सहित सबल रिपु शत्रु
क्षीघ्र आयाति आगच्छति । विपर्यये तु उक्तप्रकाराद्विपरीते अन्यथा विपरीत वाच्य
कथितव्यम् । अर्याच्छत्रोरागमन न स्यादिति भाव । हिमरश्मौ चन्द्रमसि द्विशरीरे
द्विखभावराशौ । स्थिते इति शेष । स्थिरगृहे स्थिरराशौ उदयगते लग्नगते सति तदा
लब्धबल लब्ध प्राप्त बल येन तयोक्त स प्राप्तबल शत्रुरपि क्षणादल्पकालाद्
विनश्यति । नाश प्राप्तोतीति भाव । गुरुबुधसितसंयुते गृहस्पतिबुधशुक्रैः समुत-
स्तस्मिन् पष्ठे पापे रविमौमसपापबुधशनिराहुयेतुशीणचन्द्रे सुतशत्रुगतैः पञ्चमपष्ठगतै-
स्तदा शत्रु रिपु अवश्य मार्गात् पथ निवर्तते । पराशुखो भवतीति भाव । चतुर्थे
लग्नाचतुर्थस्थाने । पापग्रहा स्थिता इति शेष । संप्राप्तोऽपि निकटस्थोऽपि शत्रु रिपु
आशु क्षीघ्रमेव भग्न पराजितो निवर्तते प्रतीप गच्छतीति । एव पृथुयशा अप्याह ।
“स्थिरे दक्षी चरोदये न चागमो रिपोर्यदा । तदागम रिपोर्बेदेद्विपर्यये विपर्ययम् ॥
स्थिरे तु लग्नमागते द्विरात्मके तु चन्द्रमा । निवर्तते रिपुस्तदा सुदूरमागतोऽपि स”
इति ॥ प्रथमप्रतीपे तु विशेषतयोक्त च “धर्मलग्नाष्टमेशा स्य स्थिरे नायाति शत्रव ।
स्थिरे प्रहे स्थिरे लग्ने दृष्टशत्रोश्च नागम ॥ लग्नधर्मेश्वरौ युक्तौ दृष्टावय परस्परम् । तदागमो
रिपोर्न स्यादन्यथा त्वन्यथा वदेत् ॥ शनिशुक्रबुधार्वाणा ययोकोऽपि चरोदये । तदा
रिपोरागम स्यात् स्थिरे लग्ने न चागम ॥ शत्रोर्निवृत्ति पृच्छाया लग्ने क्रूरो यदा
ग्रह । पथि शत्रोस्तदा मृत्युर्देवयोगेन जायते ॥ पुने शत्री स्थिते पापा निवृत्ति
कारयेदरे । पराजित रिपु पापो हिबुक्स्थो निवर्तये” इति ॥

इदानीं जयपराजयं सन्धिज्ञानं चाह ।

कर्कटवृश्चिकघटधर, मीना हिवुकोपगाः शुभैर्दृष्टाः ।

शत्रोः पराजयकरा, वृषाजपापैः प्रयाति रिपुः ॥ २४ ॥

नवमाघे चक्रदले, विज्ञेया यायिनस्तृतीयादा ।

पौराः शुभसंयुक्ते, भागे विजयोऽपरे भग्नः ॥ २५ ॥

सौम्यैर्नरराशिगतैर्लघ्ने लग्ने व्ययेऽथवा सन्धि ।

भवति नृपाणां प्रवदे, दतोऽन्यथा विपर्ययो ज्ञेयः ॥ २६ ॥

कर्कटवृश्चिकेति । नवमाय इति । सौम्येति च । कर्कटवृश्चिकौ प्रतिदौ घट-
पर कुम्भ मीन प्रसिद्ध एते हिवुकोपगा लग्नाचतुर्थस्थाने स्थिता शुभे पूर्णचन्द्र-

निष्पापबुधगुरुशुक्रास्तैर्दृष्टा तदा शत्रो रिपो पराजयकरा पराभवप्रदा भवन्ति । घृषा जपापै रुपमेपी राक्षी पापा पापप्रहास्यै । चतुर्थम्यानस्थितेरिति शेष । रिपु शत्रु प्रयाति आयाति । नवमाद्य इति । नवमाद्ये प्रथममाद्यध्वनम म्यान तस्मात् चक्रदले यद्राशिषट्क तस्मिन् अर्थाञ्जवनभावाद् द्वितीय स्थान यावन् तावद्यायिनो विज्ञेया । तृतीयादौ प्रथममाद्यचतुर्थी स्थान तस्माद् यद्राशिषट्क तस्मिन् अर्थात्तृतीयस्थाना दष्टम स्थान यावत् तावत् पौरा पुरे भवा पौरा नागरा बोध्या । शुभसयुक्त भागे विजय स्यात् । अग्रे कूरसयुक्ते भागे भद्र पराभव स्यादित्यर्थ । सौम्यैरिति । सौम्यै शुभग्रहै लग्नश्यालाभेऽथवा व्यये नरराशिगतैर्मियुनकम्यातुलाकुम्भधनुराद्यभागस्थितै चपाणा राज्ञा सन्धि सन्धान भवति इति प्रवदेन् । दैवज्ञ इति शेष । अत उक्त-प्रकारात् अथवा विपर्ययो वैपरीत्य ज्ञेयो बोध्य इति । कूरग्रहैरुत्तमावेषु नरराशि स्थैरसधि स्यादित्यर्थ । पृथुयशसा तु बहुना प्रचारेण जयपराजयज्ञानमुक्तम् । 'सुत शत्रुगतै पापै शत्रुर्नागर्गन्धिवतते । चतुर्थैरपि प्राप्त शत्रुर्भग्नो निवर्तते ॥ क्षयालि-कुम्भकर्कटा रसातले यदा स्थिता । रिपो पराजयस्तदा चतुष्पदै पलायनम् ॥ चरोदये शुभ स्थित शुभ करोति यायिनाम् । अतोभनैरक्षोभन स्थिरोदयेऽपि वा शुभम् ॥ चरे राक्षी लग्नगतो द्विदेह पथोऽर्धभागल्य निवर्तते रिपु । विपर्यये चागमन द्विधा स्यात्पराजय स्यादनुमेक्षिते तु ॥ अर्थाविज्ञानितानामेकोऽपि चरोदये यदा भवति । प्रवदेत्तदाशु गमन वक्रगतेर्नैति वक्तव्यम् ॥ स्थिरोदये जीवशनैश्चरोक्षिते गमा-गमौ नैव वदेत्तु पृच्छत । त्रिष्वपष्टा रिपुसगमाय पापाश्चतुर्यां विनिवर्तनीय ॥ ना-च्छति परबन्ध यदार्कचन्द्रौ चतुर्थभवनस्थौ । बुधगुरुशुक्रा द्विषुक् यदा तदा क्षीप्रमा याति ॥ मेघधनु सिंहचूपा यमुदयस्था भवन्ति द्विषुक् वा । शत्रुनिवर्तति तदा ग्रह-सहिता वा विषुवा वा ॥ स्थिरराक्षी यमुदये शनिपुंस्त्वा स्थितस्तदा शत्रु । उदये रवि-पुंस्त्वा चरराक्षी स्यात्तदा गमनम् ॥ ग्रह सवात्तमबले लग्नराशिसिन् ग्रहे स्थित । मासैस्त-न्नुत्पसङ्ख्याकैर्निवृत्ति यातुरादिशेत् ॥ चराशस्त ग्रहे तस्मिन् कालमेव विनिर्दिशेत् । द्विगुण स्थिरभागस्थे त्रिगुण व्यात्मकाशके ॥ यातुर्विलम्बाज्यामिप्रभवनाधिपतिर्यदा । करोति वक्रमावृत्ते काल त श्रुवत परे ॥ उदयशोचन्द्रार्ध भवति च यावद्दिनानि तावद्दि । आगमन स्याच्छत्रोर्वेदि मध्ये न ग्रह कथित् । दशमोदयसप्तमगा सौम्या नगराधिपस्य विनयकरा । अर्थाविज्ञगरुहिता प्रभगदौ विजयदा नयमे ॥ पौरास्तृतीय भवनाद्धर्माद्वा यायिन शुभे शुभदा । व्ययदशमाये पापा पुरस्त मेष्टा शुभा यातु ॥ पुराशिसस्था ह्रुदये शुभा सुव्ययायसस्थाथ यदा भवन्ति । तदापु सधि प्रवदेत्तुपाणां पापैर्द्विदेहोपगतैर्विरोधम् ॥' भुवनदीपके तु दुर्गमरस्य विशेषलक्षणमुक्त 'पृच्छाया मूर्तिने कूरे दुर्गमज्ञो न जायते । बलहर्त्रेऽपि वक्तव्य किं पुनर्बलशालिनि ॥ क्षितिपुत्रो विशेषेण राहुर्वेदि विलम्बग । शनगाऽपि तदा दुर्गमन कर्तुं न शक्यते ॥ सप्तमो यदि राहु स्यादुगे क्षितिगि भज्यते । मूर्ति कूर शुभोऽमुष्मिन् कूरहोर्ध्वेन शोभना ॥ मूर्ति सप्तमयो कूराभावे लग्नपतिर्व्यये । पष्ठेऽष्टमे द्वितीये वा तदा दुर्ग न भज्यते' इति ॥

सन्धेर्लक्षण वासवानन्देन सम्यगुक्तं तत्र 'देवेज्येन्दुतोशनोमि शमस्तीमार्स्थानस्ये-
स्त्रिभिर्वा बलिष्ठे । हन्याद्यायि स्थायिन जन्यभूमौ राम्बुस्यैलै स्याद् द्वयोराशु सन्धि ।
पुत्रे सौम्या धर्मगा कूरमेष्टा स्थाणोर्दशप्रशनं याभिभूपात् । वृक्षेनरत्ना लगरिण्या-
याता सौम्या सन्धि पुर्वते युज्यते हि । लम्बायीशयुनभावेद्योऽनु मध्ये यो वा
व्योमचारी प्रदिष्ट । तद्वर्गीयान्मानवादेव गन्धि सौम्यैर्विद्वच्छिल्पिभिर्व्याहरन्ति ।"
जय प्रसगाद् वादिप्रतिवादिनोर्यपराजयज्ञान प्रथमभूषणे उक्तं च । "वादिनो विजय-
प्रथे लम्बे कूरे तदा जय । यदि स्यात्सप्तमे कूरे विजय प्रतिवादिन । लम्बे च गतमे
कूरावनयोर्बलिनो जय । यदा द्वौ बलिनौ स्याता सन्धिर्या विग्रहो महान् । अपया
यत्र पुत्रस्यौ पापौ पूर्णदृष्ट्या मिथ । पश्यतोऽन्धप्रहारेण वादिनो मरण भवेत् । शनो-
रपद्रवे कष्टे विवादे वा रणानिरे । लम्बे पापे जयोऽनस्य पापदृष्ट्या पराजय ।"

अधुना रोगिणु लक्षणज्ञानमाह ।

उपचयसंस्थध्वन्द्रः, सौम्याः केन्द्रत्रिकोणनिधनस्थाः ।

लम्बे वा शुभदृष्टे, सुखितस्तत्रातुरो वाच्यः ॥ २७ ॥

परिपूर्णतनुध्वन्द्रो, लग्नोपगतो निरीक्षितो गुरुणा ।

गुरुशुक्रौ केन्द्रे वा, विपीडितार्त्तोऽपि सुखितः स्यात् ॥ २८ ॥

उपचयेति । परिपूर्णं च । चन्द्र उपचयसंस्थस्तृतीयपष्ठदशमैकादशाना-
मन्यतमे स्थाने स्थितः । 'दुश्चिक्वगभाम्बरपण्डेह प्रोक्तं तथैवोपचयमि' इति विधानात्
सौम्या शुभप्रदा केन्द्रत्रिकोणनिधनस्था लग्नचतुर्थपञ्चमसप्तमाष्टमनवमदशमानामन्य
तमे स्थिता अथवा लम्बे प्रथमलम्बे शुभदृष्टे शुभप्रददृष्टे सति तत्र तस्मिन् प्रथमकाले
सुखितं सुखयुक्तोऽपि आतुरो रोगी वाच्यः कथितस्य इति । परिपूर्णतनुध्वन्द्रः शुद्ध-
यादशीतं वृष्णपञ्चमीपर्यन्तं यावत्सो रात्र्यस्तासु पूर्णशरीरध्वन्द्रो भवति । उक्तं च
जातकपारिजाते । "शुक्लदिरानिदशकेऽहनि मध्यधीर्यशाली द्वितीयदशकेऽतिशुभप्रदोऽ-
सा" इति । लम्बेति । लग्नोपगतः प्रथमलम्बे स्थितः गुरुणा बृहस्पतिना निरीक्षितो दृष्टः
अथवा गुरुशुक्रौ बृहस्पतिशुक्रौ केन्द्रे लग्नचतुर्थसप्तमदशमानामन्यतमे स्थातामिति
दोषः । चैत् विपीडितार्त्तोऽपि दुःखितरोग्यपि तदा सुखितः सुखयुक्तः स्याद् भवेदिति ।
नीलकण्ठेन तु बहुधा प्रकारेण रोगिणो जीवनमरणज्ञानमुच्यते । "विलम्बे पष्ठप पापौ
जन्मराशिं निरीक्षते । रोगिणस्तस्य मरणं निश्चयेन वदेद्बुधः । चतुर्थाष्टमगे चन्द्रे
पापमध्यगतेऽपि वा । मृतिः स्याद्वल्लस्युके सौम्यदृष्ट्याऽचिरात्सुखम् । विधौ लम्बे स्मरे
भानौ रोगी याति यमाख्यम् । प्रथमे कूरग्रहे लम्बे रोगदृष्टिश्चित्सत्वात् । तथा लग्नगते
सौम्ये वैयोक्तममृतं वचः । लग्नं वैयो युन न्यायि ख रोगी तुर्थेयौघयम् । रोगिणो मि-
मजो मैत्री मैत्रे मैपजरोगयो । व्याघ्रेहपशयो वाच्यः प्रकोपः शात्रवे तयोः । लग्ननाथे च
सर्वले केन्द्रसंस्थे शुभग्रहे । उच्यते वा त्रिकोणे वा रोगी जीवति निश्चयम् । एकः शुभो
यत्र लम्बे नायते रोगपीडितम् । सौम्या धर्मारिणामस्थास्तृतीयस्या गदापहा ।" अथ
प्रसगाद् देवदोषज्ञानम् "वैष्णवद्वादशे पष्ठे लग्नात्पापग्रहो यदि । हतो गर्दनेर्लै शत्रैस्त्वस्य

दोष कुलोद्भवः । देवस्य मेघे गवि पितृपक्षे आकाशदेव्या मिथुनेऽथ कर्के । स्वाच्छाकिनी
क्षेत्रपतिस्तु सिंहे स्त्रिया कुलार्हा च तुने तु मातु । नागस्त्वली यज्ञपतिर्धनुष्ये नकेऽ-
म्बुदेव्यास्तु धटे तु वशी । श्वे कुलोपासितदेवतस्य दोषं भवेद्दम्बहिष्कृताय । प्रेताश्च
राहो पितरः सुरज्ये चन्द्रेऽम्बुदेव्यस्तपनेऽपि देव्यः । खगोत्रदेव्यश्च शनौ बुधे च भवन्ति
भूता व्ययन्प्रसस्ये । क्षान्तिन्य आरे मृगुजेऽम्बुदेव्यो गृह्णन्ति मर्त्यं विमुक्त मुकुन्दात् ।
स्वशौचगे वीर्ययुते च साध्याश्चन्द्रे च नीचे विबटे न साध्याः । केन्द्रार्थैर्बलिभिः पापैर-
साध्या देवतागणः । सौम्यग्रहश्च केन्द्रस्थः साध्या मन्त्रस्तुवार्चनैः । षट्काटत्रिकोणस्या-
शुभा उपचये शशी । लग्ने च शुभसदृशे रोगी रोगादिमुच्यते ।

अधुना विवाहप्रश्ने स्त्रीणां लाभालाभज्ञानमाह ।

जामिन्नोपचयगतः, शीतांशुर्ज्यौषधीक्षितः कुरुते ।
स्त्रीलाभं पापयुतोऽवलोकितो वापि तन्नाशम् ॥ २९ ॥
दुष्प्रियतनयसप्तमः, रिपुलामगतः शशी विलम्बोत् ।
गुहरविसौम्यैर्दृष्टो, विवाहदः स्यात्तथा सौम्याः ॥ ३० ॥
केन्द्रत्रिकोणगा या, सप्तमभयनं शुभग्रहस्य यदि ।
तज्जातीयं लभते, पापक्षं विगतरूपां च ॥ ३१ ॥

जामिन्नेति । दुष्प्रियेति । केन्द्रत्रिकोणेति च । शीतांशुश्चन्द्रमा जामिन्नोपचय-
गतः जामिन् सप्तमस्थानं उपचयः तृतीयपञ्चमदशदशमानामन्यतमस्थानं तत्र गतः
समवस्थितः जीववीक्षितश्च गृहस्पतिना दृष्टः तदा स्त्रीलाभे स्त्रियाः प्राप्तिः श्रुते विधत्ते ।
प्रष्टुरिति शेषः । यदि तत्रगतः चन्द्रः पापयुतः अशुभग्रहैर्युक्तः अथवा तैरवलोकितो
दृष्टस्तदा तज्जातम् स्त्रियाः अलाभं करोतीत्यर्थः । एवमाह वासुदेवानन्दः “धनविक्रमस्तारि-
लामकामोपगतोऽञ्जो गुरुवीक्षितः करोति । वनितासिमतोऽन्यभावगोऽर्नी सहितः
पापक्षैर्गुरुलब्धिमस्या” इति । दुष्प्रियेति । शशी चन्द्रः विलम्बोत् प्रथमप्राप्तः दुष्प्रियं
तृतीयस्थानं तनयः पञ्चमस्थानं सप्तमं प्रविद्धः रिपुः षष्ठस्थानं लाभमेकादशस्थानं तत्र-
गतः समवस्थितः । गुरुर्गृहस्पतिः रविः सूर्यः सौम्यो बुधः तैर्दृष्टोऽवलोकितश्चेत्तदा विवा-
हदः विवाहं पापिग्रहणं ददाति तथा तेन प्रकारेण सौम्याः शुभग्रहाः केन्द्रत्रिकोणगाः
विवाहप्रदा भवन्ति । एवमाह शृणुवशाः “गुहरविमौम्यैर्दृष्टश्चिनुममदायारिगः शशी
लग्नात् । भवति च विवाहकर्ता त्रिकोणकेन्द्रेषु वा सौम्या” इति । एतादृशं जीवनापेनापि
स्वष्टमुक्तं “त्रिकोणकेन्द्रगा गुरुश्चशुक्रशीतमानवः । यदीह लग्नतो भवन्ति वा विवाह-
कारका” इति । सप्तमभयनमिति । सप्तमभयनं प्रथमप्राप्तमगच्छति शुभग्रहस्य भवति
यदि चेत्तदा तज्जातीयं तस्य सप्तमेष्टस्य वा जानिर्द्रूपं च तद्वत्लभते प्राप्नोति ।
स्त्रीमिति शेषः । चेत्सप्तमस्थाने पापक्षं अशुभग्रहस्य राशित्वास्मिन् भवति तदा विरूपां
रूपरहितां स्त्रीं लभते । प्रष्टेति शेषः । अर्थाद् यादृशस्य ग्रहस्य राशिः सप्तमे तिष्ठति
तादृशीं स्त्रियं प्राप्नोतीति भाषः ।

अधुना गर्भिणीस्त्रीज्ञानं पुनः पुनीज्ञानं चाह ।

पञ्चमलाभोपगतैः, सौम्यैः स्त्रीगर्भिणीति वाच्यं वै ।

जीवरविलम्बचन्द्रा, विपमर्क्षगता नरं कुर्युः ॥ ३२ ॥

समराशिगताः कन्याः, मिश्रोपगते बलाधिकाद्वाच्यम् ।

सौरो विपमर्क्षगतो, लग्नात्पुंजन्मदः प्रोक्तः ॥ ३३ ॥

विपमर्क्षं गुरुशुक्रौ, पलिनौ पुंजन्मदः प्रश्ने ।

गुरुभौमशीतकिरणा, युग्मर्क्षगताः स्त्रियं कुर्युः ॥ ३४ ॥

पञ्चमेति । समराशिगता इति । विपमर्क्ष इति च । सौम्यैः पूर्णचन्द्रनिष्पाप-
बुधगुरुशुक्रं पञ्चमं प्रसिद्धं लाभमेवादशस्थानं तनोपगतं समवस्थितं तदा स्त्री नारी
गर्भिणी गर्भवतीति वाच्यं वक्तव्यम् । जीवो बृहस्पति रवि सूर्य लग्नचन्द्र ते विपम-
र्क्षं पुं लग्नात्तृतीयपञ्चमसप्तमनवमेकादशस्थानानां अन्यतमेषु गता समवस्थिता कन्या
पुनीं कुर्वन्ति । मिश्रोपगते समविपमराशिस्थिते बलाधिकाद् बलिष्ठप्रहात् वाच्यं
वक्तव्यम् । पुनः पुनी वा इति शेषः । गुरुसूर्यलग्नचन्द्राणां मध्ये कश्चिद्विपमर्क्षस्थित
कश्चित्समर्क्षस्थितस्तत्र तु यो बली ग्रहस्तस्मात् पुनः पुनी वा कथितव्यमित्यर्थः । एव
श्रीमता वासवानन्देनाऽप्युक्तं “रविगुरुलग्नबलनिबन्धेद्विपमभयां सुतजन्मकरा
स्तु । विदधति ते समगास्तु तनूजा तदनु बलाबलतः परिमित्रै” इति । सौर इति ।
सौर शनि लग्नाद् विपमर्क्षगतो लग्नात्तृतीयपञ्चमसप्तमनवमेकादशस्थानानामन्यतमे स्थित
श्चेत् तदा पुजन्मदः पुनजन्म ददातीति प्रोक्तं कथितः । प्रभर्षेरिति शेषः । एतादृश
वृथुयक्षा अप्याह “विपमस्थितेऽर्जुने सुतस्य जन्माऽन्यथाज्ञानायाश्चेति” एव वरा-
हेणाऽप्युक्तं ‘विहाय लग्नं विपमर्क्षसंस्थं सौरोऽपि पुजन्मकरो विलम्भात् । अन्यथा
नायास्त्विति’ । विपमर्क्ष इति । प्रश्ने प्रश्नसमये पलिनौ बलवन्तौ गुरुशुक्रौ बृहस्पति
शुक्रौ विपमर्क्षं लग्नात्तृतीयपञ्चमसप्तमनवमेकादशस्थानानामन्यतमे स्थितौ चेत्तदा पुजन्मदौ
पुनजन्मप्रश्नौ भवत इत्यर्थः । एव गुरुबृहस्पति भौम प्रसिद्धं शीतकिरणचन्द्रं ते
युग्मर्क्षगता लग्नाद् द्वितीयचतुर्थपञ्चाष्टमदशमद्वादशस्थानानामन्यतमेषु गता समवस्थिता-
श्चेत्तदा स्त्रियं कन्यां कुर्युः कुर्वन्तीत्यर्थः । श्रीमता वासवानन्देन बलिगुरुसूर्यां विपमर्क्षं
पुनः प्रदौ प्रोवी तच्चेद “जीवादिलौ विपमभयातौ पुनः विद्यायदि बलयुक्तौ । युग्म
र्क्षस्थां पुंजन्मविसोमा कन्यायास्तु पुंजन्मकरास्ते” इति ।

अधुना ग्रहाणां रसज्ञानपूर्वकं भोजनज्ञानमाह ।

कटुको लवणस्तिको, मिश्रो मधुराम्लको कपायश्च ।

सूर्यादितो रसः स्यात्, त्र्यश्वे बलवाञ्छत्रुण्यसः ॥ ३५ ॥

पश्यति यस्तत्काले, लग्नगतस्य ग्रहस्य यः प्रोक्तः ।

स रसः प्रष्टुर्वाच्यो, भोजनकाले त्वयं क्रमादपरः ॥ ३६ ॥

सौम्यर्क्षगतस्य शुभं, पापर्क्षगतस्य नीरसं वाच्यम् ।

विपरीतगतेरश्वे, प्राप्तमपि न भक्षयेत्प्रोक्तम् ॥ ३७ ॥

अधुना ग्रहाणा वर्णज्ञानमाह ।

रक्तौ सूर्यावनिजौ, श्वेतौ शशिभार्गवौ विनिर्दिष्टौ ।

हरितः सौम्यः प्रदिष्टः जीवः पीतः शनिस्तथा कृष्णः ॥ ४९ ॥

रक्ताविति । सूर्यावनिजौ सर्वमौमौ रक्तौ लोहिती वर्णी ज्ञेयौ शशिभार्गवौ चन्द्रगुणैश्चेतां कृतां विनिर्दिष्टौ कथितौ सौम्यो बुध हरितो दूर्वांराहस्य प्रदिष्टः कथित जीवो बृहस्पति पीतः पित्रल तथा शनि कृष्ण इयामो श्वेत इति । उक्तं च भुवनवीपके 'रक्तवर्णं पुन प्रोचो विपण वनकश्रुति । शुद्ध पिच्छगम (नील-
कान्ति) सौम्यो गौरवान्तिरयोष्णगु । मन्दारारस्य पुष्पेण रामश्रुतिरनुष्णगु ।
कपिरत्यन्तधवल कणी कृष्ण शनिस्त्वये"ति ।

अधुना ग्रहाणा देहस्वरूपज्ञानमाह ।

चतुरस्रोऽर्को भौमो, घृतः सुपिरेन्दुरिन्दुजो दीर्घः ।

दीर्घः सुतनुः शुक्रो, जीवः परियर्तुलो ज्ञेयः ॥ ५० ॥

अतिसूक्ष्मो भृगुतनयो, दीर्घः सुपिरान्तरोऽर्कतनयः स्यात् ।

हृतनष्टादौ प्रश्ने, द्रव्यं सचलाद् ग्रहात्प्रवदेत् ॥ ५१ ॥

चतुरस्र इति । अतिसूक्ष्म इति च । अर्कं सूर्यं चतुरस्रश्चतुष्कोणात् ।
भौमो इतो वृत्ताकार इन्दुश्चन्द्र सुपितो विलाकार इन्दुजो बुधो दीर्घ
उक्तं शुक्रो दीर्घ उक्तं सुतनु सुन्दरशरीर । जीवो गुरु परियर्तुलो घर्तु-
ष्ठाकारो ज्ञेयो बोध्य । भृगुतनय शुक्रोऽतिसूक्ष्मोऽत्यन्तवृक्ष । अर्कतनय
शनि दीर्घ उक्तं सुपिरान्तरदिष्टमप्य स्याद् भवतीति हृतनष्टादौ प्रश्ने सचलाद्
ग्रहात् कलिष्ठमहाद् द्रव्यं धनं प्रवदेत् कथयेत् । उक्तं भुवनवीपके "स्थू-
इन्दु सित
पणश्चतुरस्रो बुनोष्णगु । वर्तुली सौम्यविपणौ दीर्घौ शनिभुजगमावि"ति ।

अधुना धात्वादिविन्ताज्ञानमाह ।

मेपालिसिंहलम्बे, कुजार्कयुक्ते निरीक्षितेऽथवा ।

धातोश्चिन्तां प्रवदे, दुग्घटकन्यामृगैर्लम्बैः ॥ ५२ ॥

बुधरविजयुतैर्मूलं, घृततुलहरिमीनचापकर्णकं ॥

चन्द्रगुरुशुक्रयुक्ते, हृष्टेर्जीवो विनिर्देश्यः ॥ ५३ ॥

मेपालीति । बुधरवीति च । मेप प्रसिद्ध अलिहृथिन सिंह प्रसिद्ध एषा लम्बे
प्रश्रलम्बेसति । शुक्रो भौम अर्क सूर्यं जाम्या युक्ते अथवा निरीक्षिते हृष्टेऽपि तदा
धातोर्धातुसम्बन्धिनश्चिन्ता स्मृतिं प्रवदेत् कथयेत् । दैवज्ञ इति शेष । अथ शब्दोऽनन्तर-
वाची । युगो मियुन घट बुम्भ कन्या प्रसिद्धा मृगो मकर एतैर्लम्बैः बुधरविजयुतै-
र्बुधरविभ्यां युतैर्गुर्कैर्मूत्र काष्ठादिक वाच्यमिति शेष । घृततुलैः प्रसिद्धे हरि सिंह मीन-
प्रसिद्ध चापो धनु कर्णैक कर्ष एभिश्च द्रव्यैर्लम्बैर्हृष्टैर्वा जीवो अनुज्यादिक वि-
देश्यो यत्कथ्य इति । अर्कोऽजीवसम्बन्धिनीं चिन्ता कथयेदिति भाव । सा च

मृगजध्वन्वदेव कीर्तितः । शुभखेचरवीक्षितादिमावनुयोगवसरे स्थिरान्बुदौ । लघु-
पुष्करदौ खलेक्षितौ भवगोब्जोऽपि शुभेक्षितोऽम्बुदः । हिरुर्धगतौ सितार्कजौ
तनुतः प्रावृषि वृष्टिकारकौ । घनविक्रमरन्ध्रगौ तथा मिहिरात्काभगतावुताभ्यतः इति ।
पृथुयसा अप्याह “चन्द्रार्कयोः सप्तमगौ सितार्कौ सुखेऽष्टमे वापि तथा मिल्मात् ।
द्वितीयदुधिक्यगता तथा च वर्षासु वृष्टिं प्रवदेक्षराणाम्” इति । जलराशिगता
इति । सौम्या शुभप्रहा जलराशिगता कर्कमकरपुष्पमीनराशिषु स्थिता अथवा
कष्टकधनसंस्थिता लभद्वितीयचतुर्यसप्तमदशानामि एतेषु स्थिता स्युः अथवा चन्द्रे
चन्द्रमसि उदयगते प्रधलाग्रे स्थिते सति तदा वृष्ट्यासमये प्रधलाग्रे वृष्टिं वर्षणं
वदेत् कथयेत् । प्राधिक इति शेषः । एवमाह पृथुयसा “सौम्या जलराशिस्था
स्मृतीयघनकेन्द्रगा तितेपज्ञे । चन्द्रे वाऽप्युदयगते जलराशिस्थे वदेद्वर्षे”मिति ।

अधुना धौरज्ञानार्थं मेपादिराक्षीना हस्तादिघराज्ञानमाह ।

मेपवृषभधटमीना हस्ता नृयुग्मकर्किमकरधनुंषि ।

मभ्या हरियुयतितुला,लयः स्मृता लग्ना दीर्घाः ॥ ४७ ॥

मेपवृषभेति । मेपः प्रतिद्वे वृषभो वृषः षट् उम्भः मीनः प्रतिद्वे एते लग्ना
प्रधलाप्रस्थिता हस्ता वामना स्मृता ज्ञेयाः । नृयुग्मो मियुनः कर्कः कर्कः मकरधनुषी
प्रतिद्वे एते मभ्या समाः । हरिः सिंहः युवतिः कन्या तुल्यः प्रतिद्वे अतिरुधिकः एते
दीर्घाः उक्ता ज्ञेयाः लग्ना इति सर्वत्र योज्याः । केपाविन्मते तु मीनराशिर्मध्यनोऽत
उक्तं च वैयनाथेन । “हस्ता गोऽनघटा समा मृगवृषुरुः सापान्त्वकर्काटका दीर्घा
वृधिवकन्यकाहस्तिला” इति । कन्याणवर्मणा तु स च हस्त एवोक्तः “हस्तारिमिगोऽन
घटा” इत्यादि सुधीभिर्मृश विचिन्त्यम् ।

अधुना मीष्टिकादिप्रश्ने सूर्यादिग्रहतो धात्वादिचिन्ताज्ञानमाह ।

बलिनौ केन्द्रोपगता, रविभौमी धातुकारकौ प्रश्ने ।

बुधसौरी मूलकरौ, शशिगुह्युकाः स्मृता जीवाः ॥ ४८ ॥

बलिनाधिति । यदा प्रश्ने वृष्ट्याकाले बलिनौ बलवन्तौ रविभौमी सूर्यभौमी
केन्द्रोपगताः लग्नचतुर्यसप्तमदशमानामन्यतमे समवस्थितौ तदा धातुकारकौ धातु-
कर्तारौ ज्ञेयाः बुधभौरी बुधधानी मूलकरौ मूलकारकौ शोष्यौ शरी चन्द्रः गुरुर्वहस्पति
शुक्रः प्रतिद्वे एते जीवा जीवकर्तारः स्मृता ज्ञेया इति । मन्वत्राचार्येण सूर्यो
धातुकारकः उक्तः शुक्रो जीवकारकः उक्तः बुधरानी मूलकरौ उक्ता चन्द्रो जीवकरः उक्तः ।
एष तु कथमुक्तः यतो भुवनदीपके “मन्देन्द्रगमौनाः सूर्याणु सवितृभार्गवौ । मूल-
जीवथः सौम्यथः जीवं प्राहुर्महाधियः” इति । अत आचार्यपद्यप्रभ्यो सम्मतिरन्योन्य-
वैपम्या जाता । अत्र तु का प्राप्ता सा बहूना सम्मतिः सा ग्रहणीया । आचार्यसम्मति-
रिव वैयनाथादिवैरघुषा सा चेयः “धातुस्वरूपबुधरौ बुधारणी मूलप्रधानौ बुधना-
मकारकौ । जीवाः सितार्क्यौ तु विभिधमिन्दुवः” इति । अत्रापि चन्द्रो मूलप्रधानः उक्तः
बुधः मिथः उक्तः तेनेहापि विचारणीयविषयमिति ।

अधुना ग्रहाणां वर्णज्ञानमाह ।

रक्तौ सूर्यावनिजौ, श्वेतौ शशिभार्गवौ विनिर्दिष्टौ ।

हरितः सौम्यः प्रदिष्टः जीवः पीतः शनिस्तथा कृष्णः ॥ ४९ ॥

रक्ताविति । सूर्यावनिजौ सूर्यभौमौ रक्तौ लोहितौ वर्णौ ज्ञेयौ शशिभार्गवौ चन्द्रगुप्तौ श्वेतौ सितौ विनिर्दिष्टौ कथितौ सौम्यो बुध हरितो दूर्वासदृशः प्रदिष्टः कथित जीवो बृहस्पति पीत पित्रल तथा शनि कृष्ण श्यामो ज्ञेय इति । उक्त च भुवनदीपके 'रक्तवर्णं बुधं प्रोक्तो धिपण कनकद्युति । शुरु पिच्छतम (नील-कान्ति) सौम्यो गौरमान्तिरयोष्णगु । मन्दारार्कस्य पुष्पेण समद्युतिरनुष्णगु । केविरत्यन्तधवल फणी कृष्ण शनिस्तथे'ति ।

अधुना ग्रहाणां देहरूपज्ञानमाह ।

चतुरस्रोऽर्को भौमो, घृतः सुपिरेन्दुरिन्दुजो दीर्घः ।

दीर्घः सुतनुः शुक्रो, जीवः परिवर्तुलो ज्ञेयः ॥ ५० ॥

अतिसूक्ष्मो भृगुतनयो, दीर्घः सुपिरान्तरोऽर्कतनयः स्यात् ।

हतनष्टादौ प्रश्ने, द्रव्यं सयलाद् ग्रहात्प्रवदेत् ॥ ५१ ॥

चतुरस्र इति । अतिसूक्ष्म इति च । अर्कं सूर्यं चतुरस्रश्चतुष्कोणात् । भौमो बृहो रक्ताकार इन्दुश्चन्द्रः सुपिरो विलम्बकार इन्दुजो बुधो दीर्घ उच्च शुक्रो दीर्घ उच्च सुतनु सुदरशरीर । जीवो गुरु परिवर्तुलो वर्तुलकारो ज्ञेयो बोध्य । भृगुतनय शुक्रोऽतिसूक्ष्मोऽत्यन्तकृशः । अर्कतनय शनि दीर्घ उच्च सुपिरान्तरदिच्छद्रमध्य स्याद् भवतीति हतनष्टादौ प्रश्ने सयलाद् ग्रहाद् घटिष्ठग्रहाद् द्रव्यं घनं प्रवदेत् कथयेत् । उक्तं च भुवनदीपके "स्थूल इन्दु सित पण्डश्चतुरस्रौ बुधोष्णगु । वर्तुली सौम्यधिपणौ दीर्घौ शनिभुजगमावि"ति ।

अधुना धारवादिचिन्ताज्ञानमाह ।

मेपालिसिंहलघ्ने, कुजाकंयुक्ते निरीक्षितेऽथवा ।

धातोश्चिन्तां प्रवदे, धुगघटकन्यासमूर्तेर्लघ्नेः ॥ ५२ ॥

बुधरविजयुतेर्मूलं, वृषतुलहरिमीनचापकंकटके ॥

चन्द्रगुरुशुक्रयुक्ते, दृष्टैर्जीवो विनिर्देश्यः ॥ ५३ ॥

मेपालीति । बुधरवीति च । मेघ प्रसिद्ध अलिङ्गधिक सिंह प्रसिद्ध एषा लघ्ने प्रश्नमेवसति । इतो भौम अर्कं सूर्यं आभ्या युक्ते अथवा निरीक्षिते दृष्टेऽपि तदा धातोर्धातुसम्बन्धिना चिन्ता स्मृति प्रवदेत् कथयेत् । देवज्ञ इति शेषः । अथ शब्दोऽनंतर-वाची । युगो मिथुन घट कुम्भ कन्या प्रसिद्धा शुक्रो मकर एतैर्लघ्ने बुधरविजयुतै-रुपशानिन्या युतेर्मुक्तमूल वाष्पादिक वाच्यमिति शेषः । वृषतुले प्रसिद्धे हरि सिद्ध मीन प्रसिद्ध चापो धनु कर्कटक कर्क एभिश्चन्द्रगुरुशुक्रयुक्तेर्दृष्टैर्जीवो मनुष्यादिक विनिर्देश्यो वक्तव्य इति । अर्थाजीवसम्बन्धिनी चिन्ता कथयेदिति भावः । सा च धीमता

पृथुयशसा तु प्रकारान्तरेणोक्ता । “स्वाशे विलम्बे यदि वा त्रिकोणे स्वाशस्थित पश्यति धातु-
चिन्ताम् । पराशकस्थश्च करोति जीव मूल पराशोपगत पराशम्” । “धातुमूल जीवमित्यो-
जराशौ युग्मे विद्यादेतदेव प्रतीपम् । लम्बे योऽशस्तत् क्रमाद् गण्य एवं सन्नेपोऽयं विस्तरा-
स्तप्रमेदा” इति । “कुमारिकां बालशरी बुधश्च ब्रह्मा शनिः सूर्यगुरु प्रसूताम् । स्त्री
वर्कशा भौमसितौ विधत् एव वयः स्यात्पुरुषेषु वैवम् । आत्मसम लम्बगतेर्ग्राता सह-
जस्थिते सुत सुतये । माता वा भगिनी वा चतुर्थगै क्षत्रुगै शत्रु । भार्या सप्तमस-
स्थैर्नवमे धर्माधितो गुरदंशने । स्वाशपतिमित्रसन्नुषु तथैव वाच्य बलपुत्रेषु । चरलमे
चरभागे मध्याद् अष्टे प्रवासिचिन्ता स्यात् । अष्ट सप्तमभवनात् पुनर्निश्चतो यदि न
वक्त्री”ति । भुवनवीपके तु धातुचिन्ताज्ञान विशेषतयोक्त च । “शुके चन्द्रे (लम्बगते)
भवेद्वैश्य बुधे स्वर्गमुदाहृतम् । गुरौ रजयुत हेम सूर्ये भौकिकमुच्यते । भौमे प्रपु शनौ
लोह राह्यावस्थीति कीर्तयेत् । धातोर्विनिश्चये ज्ञाते विशेषोऽस्मादुदाहृत” इति ।

अधुना चौरज्ञानमाह ।

स्थिरलम्बे स्थिरभागे, वर्गोत्तमकांशके हृतं द्रव्यम् ।

आत्मीयेनेति घटेश्वरराशौ परजनेन हृतम् ॥ ५४ ॥

स्थिरलम्ब इति । स्थिरा वृषसिंहवृश्चिककुम्भा एतेषामन्यतमे, लम्बे प्रश्नलम्बे
अथवा यस्यकस्यचिदाशे स्थिरभागे स्थिरनवाशके वर्तमाने अथवा लम्बगतस्य यस्य
कस्यचिदाशेवर्गोत्तमकांशके षष्ठात्तमनवाशे वर्तमाने “वर्गोत्तमधरशृङ्गादिषु पूर्वमध्य-
पर्यन्तगा शुभपङ्कजवभागसज्ञा” इत्यनेन वर्गोत्तमलक्षण ज्ञेयम् । हृतमिति । हृत
द्रव्य धन तदात्मीयेन स्वकीयेनैव केनचिच्चोरितमिति वदेत् वययेत् । वैयह इति शेषः ।
चैत्रप्रश्नलम्बे चरराशौ मेघकर्कटुलामकराणामन्यतमे राशौ वर्तमाने तदा तु परजनेन पर-
कीयेनैव केनचिद्धृत चोरित ज्ञेयमिति । एव पृथुपद्म अप्याह “स्थितोदये स्थिराशे वा
वर्गोत्तमगतेऽपि वा । स्थित तत्रैव तद्रव्य स्वकीयेनैव चोरित”मिति ॥

अधुना स्थानज्ञान तत्स्वरस्य जातिरूपज्ञान माह ।

द्विशरीरे लम्बगते, शृङ्गनिकटनिवासिना च हृतम् ।

स्थिरराशौ तत्रस्थं, चरराशौ निर्गतं बहिर्भवनत् ॥ ५५ ॥

द्विशरीरे शृङ्गबाह्ये, भूमिगत विनिर्दिशेद् द्रव्यम् ।

लम्बस्वामिसमानं जातिं रूपं च तत्स्वरस्य वदेत् ॥ ५६ ॥

द्विशरीरे लम्बगत इति । द्विशरीरे शृङ्गबाह्य इति च । द्विशरीरा सिधुनकन्या
धनुर्मीना एतेषामन्यतमे लम्बगते प्रश्नलम्बस्थिते तदा शृङ्गनिकटनिवासिना शृङ्ग स्वशृङ्ग
तस्य निकटे समीपे निवासी स्थितस्त्वेनैव केनचिच्चोरितम् । वक्तव्यमिति शेषः । यदि
प्रश्नलम्बे स्थिरराशौ वर्तमाने तदा तत् द्रव्य तत्रस्थ तस्मिन्नेव स्थाने स्थितमिति वाच्यम् ।
यदि चरराशौ वर्तमाने लम्बे तदा तु भवनात् स्वशृङ्गात् बहिर्गत बाह्यस्थानचलित वक्त-
व्यमिति । चेत् प्रश्नलम्बे द्विशरीरे द्विस्वभावराशौ वर्तमाने तदा तु द्रव्य धन शृङ्गबाह्ये

सहस्रं वहि भूमिगतं पृथिव्यां स्थितं विनिर्दिशेत् कथयेदिति । श्रीमान् पृथुयशास्तु प्रक्षरान्तरेणाह “आदिमध्यावसानेषु द्वेष्याणेषु विरमत् । द्वारदेशे तथा मध्ये गृहान्ने न वदेद्वनमि”ति । उच्येति । रमस्वामिसमानं लग्नं प्रचलनं तस्य यः स्वामी अभिप्रासमानं तत्सदृशं तत्स्वरस्य चौरस्य जातौ स्य न वदेत् कथयेत् । अर्थात् प्रभ्रमस्य स्वामिनो या जानिर्यद्रूपं यद्वयस्य तत्सदृशं तत्स्वरस्यापि वाच्यमिति भावः ।

अधुना लग्नालम्बनान् दिग्ज्ञानं चौरस्यत्याजान् चाह ।

पूर्णशरीरश्चन्द्रो, लग्नोपगतः शुभग्रहो वा स्यात् ।

सौम्यायलोकितं वा, भवनं शीर्षोदये लग्ने ॥ ५७ ॥

लभगतैर्वा सौम्यै, राश्वेय धनस्य विनिर्दिशेत्तद्विधिम् ।

लग्नाद् द्वितीयभवने, तृतीयके वा शुभग्रहयुक्ते ॥ ५८ ॥

प्रष्टा लभते वित्तं, सौम्यैर्धन्यस्तपष्टदशमगतैः ।

केन्द्रस्थैर्दिग्वाच्या ग्रहैर्विलग्नादसंभवे वाऽन ॥ ५९ ॥

पूर्णशरीर इति । लग्नगतैरिति । प्रष्टेति च । पूर्णशरीरं परिपूर्णमण्डलधन्वं लग्नोपगतं लग्ने समवस्थितं अथवा शुभग्रहो रमस्य अथवा भवनं लग्नं सौम्यैः शुभग्रहैर्बलोलोकितं दृष्टं अथवा शीर्षोदये लग्ने वर्तमाने । ‘कन्यातुलायुगमघटालिङ्गिदा शीर्षोदयाख्या’ इति शीर्षोदयलग्नानुत्तानि । अथवा सौम्यैः शुभग्रहैः लग्नगतं प्रभ्रममा देवादशस्थानस्थितं तदाशु शीघ्रमेव धनस्य द्रव्यस्य चोरितस्य नष्टस्य वा लब्धिं प्राप्तिं विनिर्दिशेत् कथयेत् । रमात् प्रभ्रममात् द्वितीयभवने द्वितीयस्थाने अथवा तृतीयके तृतीयस्थाने शुभग्रहैः पूर्णचन्द्रनिष्पापगुणरुश्वेयुक्ते सहिते अथवा सौम्यैः शुभग्रहैः शुभग्रहैः अतः सप्तमं पष्टदशमौ प्रसिद्धौ तेषामन्यतमेषु गते समवस्थितं प्रष्टा प्रभ्रकर्ता वित्तं धनं लभते प्राप्नोति । केन्द्रस्थैर्ग्रहैर्दिग् दिशा वाच्या वक्ष्य्या । अर्थाद् दिग्वादिग्रहाणां मध्ये यः कश्चिद् ग्रहः लग्नचतुर्थसप्तमदशमानामन्यतमे स्थाने स्थितस्तस्य या दिक् तस्या चोरितं धनं गतं वदेदिति भावः । “ग्राच्यादितः सूर्यसितारराहुशनीन्दुविदेवपुरीषसखे”ति ग्रहाणां दिशा उक्ता । विलग्नादिति । असंभवे केन्द्रे ग्रहासंभवे विलग्नात्प्रभ्रमाद् दिग्वाच्येति । “ग्राची च याम्या त्वयः पश्चिमोत्तरा त्रिर्मेपत” इति राशीनां दिशा उक्ता आचार्यकथनमिव पृथुयशा अप्याह । “पूर्णं शरीरं लग्नगतं शुभो वा शीर्षोदये सौम्यानिरीक्षितश्च । नष्टस्य लाभं वुरुते तदाशु लाभोपयातो बलवान् च्युतश्च । दिग्वाच्या केन्द्रगतैरसंभवे वा वदेद्विलग्नार्थात् । मध्याध्यातैर्विलग्नाग्रवाशकैर्वा योजना वाच्या । अशकाज्जायते ब्रह्म द्वेष्याणस्तत्स्वरं स्मृता । राशिभ्यः कालदिग्देशाव्योशातिश्च लग्नादि”ति ।

अधुना गर्भाधानद्वतनष्टादीं प्रथे कालज्ञानमाह ।

उदयोपगतो राशिः, स्तब्धितीकृत्य लिप्तिका गुणयेत् ।

छायाहलैः पृथक्स्था, हत्वा मुनिभिस्तया शेषः ॥ ६० ॥

पृथुयशसा न प्रकृष्टान्तरेणोका । “स्वांशे विलम्बे यदि वा त्रिकोणे स्वांशस्थितः पश्यति धातु-
चिन्ताम् । परांशकस्थश्च करोति जीवं मूलं परांशोपगतः परांशम्” । “धातुर्मूलं जीवमेतौ-
जराशौ युग्मे विधादेतदेव प्रतीपम् । लम्बे योऽक्षस्तत् क्रमाद् गण्य एवं संज्ञेयोऽयं विस्तरा-
त्तत्प्रमेदा” इति । “कुमारिकां बालशशी युषश्च वृद्धां शनिः सूर्यगुरु प्रवृत्ताम् । स्त्री
वर्षशा भौमसितौ विधत्त एवं वयः स्यात्पुरुषेषु चैवम् । आत्मसमं लग्नगतेर्भ्राता सह-
जस्थितैः सुतः सुतगैः । माता वा भगिनी वा चतुर्वर्गैः शत्रुगैः शत्रुः । भार्या सप्तमर्ष-
स्थानवमे धर्माश्रितो गुरुदंशमे । स्वाद्यपतिमित्रशत्रुषु तथैव वाच्यं बलयुतेषु । चरलम्बे
चरलमे मध्याद् भ्रष्टे प्रवाचिचिन्ता स्यात् । भ्रष्टः सप्तमभवनात् पुनर्निवृत्तो यदि न
वर्तनी”ति । भुवनदीपके तु धातुचिन्ताज्ञानं विशेषतयोक्तं च । “शुके चन्द्रे (लग्नगते)
भवेद्दोष्यं बुधे स्वर्णमुदाहृतम् । गुरौ रजयुतं हेम सूर्ये मीनिकमुच्यते । भौमे प्रपु धनं
लोहं राहावस्थीति कीर्तयेत् । धातोर्विनिश्चये ज्ञाते विशेषोऽस्मादुदाहृत” इति ।

अधुना चौरज्ञानमाह ।

स्थिरलग्ने स्थिरभागे, वगोत्तमकांशके हृतं द्रव्यम् ।

आत्मीयेनैति धदेधरराशौ परजनेन हृतम् ॥ ५४ ॥

स्थिरलग्न इति । स्थिरा गृहसिद्धाधिक्यमुक्त्वा एतेषामन्यतमे, लग्ने प्रथमो
अथवा यस्यकस्यचिद्राशे. स्थिरभागे स्थिरवाचके वर्तमाने अथवा लग्नगतस्य यस्य
कस्यचिद्राशेवगोत्तमकांशके वगोत्तमनवांशे वर्तमाने “वगोत्तमधरगृहादिषु पूर्वदक्ष-
पर्यन्तगा शुभफलान् नवभागसत्ता.” इत्यनेन वगोत्तमलक्षणं ज्ञेयम् । इतमिति । एवं
द्रव्यं धनं तद्वत्तमीयेन स्वकीयेनैव केनचिच्चोरितमिति वदेत् कथयेत् । दैवज्ञ इति शेषः ।
चेत्प्रथमलग्ने चरराशौ मेपवर्कतुलामकराणामन्यतमे राशौ वर्तमाने तदा तु परजनेन पर-
कीयेनैव केनचिद्धृतं चोरितं ज्ञेयमिति । एवं प्रयुक्ता अप्याह “स्थितोदये स्थिरांशे
वगोत्तमगतेऽपि वा । स्थितं तत्रैव तद्वत् स्वकीयेनैव चोरित”मिति ॥

अधुना स्थानज्ञानं तत्परस्य जातिरूपज्ञानं चाह ।

द्विशरीरे लग्नगते, गृहनिषट्निषासिना च हृतम् ।

स्थिरराशौ तत्रस्थं, चरराशौ निर्गतं धहिर्भवनात् ॥ ५५ ॥

द्विशरीरे गृहयाह्वे, भूमिगतं विनिर्दिशेद् द्रव्यम् ।

लग्नस्वामिसमानं जातिं रूपं च तत्स्वरस्य धदेत् ॥ ५६ ॥

द्विशरीरे लग्नगत इति । द्विशरीरे गृहयाह्व इति च । द्विशरीरा मिथुनकन्या-
भनुमीना एतेषामन्यतमे लग्नगते प्रथमलग्नस्थिते तदा गृहनिषट्निषासिना गृहं स्वयं
तस्य निषटे समीपे निवासी स्थितस्तेनैव केनचिच्चोरितम् । वक्तव्यमिति शेषः । यस्मि
प्रथमलग्ने स्थिरराशौ वर्तमाने तदा तद् द्रव्यं तत्रस्थं तस्मिन्नेव स्थाने स्थितमिति वाच्यम् ।
यदि चरराशौ वर्तमाने लग्ने तदा तु भवनात् स्वगृहात् बहिर्गतं यावत्स्थानचलितं वक्त-
व्यमिति । चेत् प्रथमलग्ने द्विशरीरे द्विस्वभावराशौ वर्तमाने तदा तु द्रव्यं धनं गृहयाह्वे

सदृशं बहि भूमिगतं पृथिव्या स्थितं विनिर्दिशेत् कथयेदिति । श्रीमान् पृथुयशास्तु प्रचरान्तरेणाह “आदिमप्यावसानेषु द्रेष्काणेषु विलमत । द्वारदेशे तथा मध्ये गृहान्ते च वदेद्वनमि”ति । लभेति । लग्नस्वामिसमान लग्न प्रभलम तस्य य स्वामी अभिप तत्समान तत्तद्वत् तत्स्वरस्य चौरस्य जाती रूप च वदेत् कथयेत् । अर्थात् प्रभलमस्य स्वामिनो या जातिर्यद्रूप यद्वयश्च तत्तद्वत् तत्स्वरस्यापि वाच्यमिति भावः ।

अधुना लग्नालमग्नान् दिग्ज्ञान चौरसख्याज्ञान आह ।

पूर्णशरीरध्वन्द्वो, लग्नोपगतः शुभग्रहो वा स्यात् ।

सौम्यावलोकितं वा, भवनं शीर्षोदये लग्ने ॥ ५७ ॥

लभगतैर्वा सौम्यै, राश्वेच धनस्य विनिर्दिशेद्बुद्धिम् ।

लग्नाद् द्वितीयभवने, तृतीयके वा शुभग्रहैर्युक्ते ॥ ५८ ॥

प्रष्टा लभते वित्त, सौम्यैर्यन्ध्वस्तपष्टदशमगतैः ।

केन्द्रस्थैर्दिग्वाच्या ग्रहैर्विलग्नादसमवे वाऽन ॥ ५९ ॥

पूर्णशरीर इति । लभगतैरिति । प्रष्टेति च । पूर्णशरीर परिपूर्णमण्डलध्वन्द्वोपगत लग्ने समवस्थित अथवा शुभग्रहो लग्नस्य अथवा भवन लग्न सौम्यै शुभग्रहैर्बलोकित इष्ट अथवा शीर्षोदये लग्ने वर्तमाने । कन्यातुलायुगमघटालिसिंहा शीर्षोदयाख्या” इति शीर्षोदयलग्नान्युक्तानि । अथवा सौम्यै शुभग्रहै लभगतै प्रभलमादकादशस्थानस्थितै तदाशु शीर्षमेव धनस्य द्रव्यस्य चोरितस्य नष्टस्य वा लब्धि प्राप्ति विनिर्दिशेत् कथयेत् । लग्नात् प्रभलमात् द्वितीयभवने द्वितीयस्थाने अथवा तृतीयके तृतीयस्थाने शुभग्रहै पूर्णचन्द्रनिष्पापबुधगुरुशुक्रैर्युक्ते सहिते अथवा सौम्यै शुभग्रहै शुद्धतुल्य अस्त सप्तम पष्टदशमी प्रसिद्धौ तेषामन्यतमेषु गतै समवस्थितै प्रष्टा प्रभकर्ता वित्त धन लभते प्राप्नोति । केन्द्रस्थैर्ग्रहैर्दिग् दिशा वाच्या वक्तव्या । अर्थाद् दिग्वादिग्रहाणा मध्ये य कधिद् ग्रह लग्नचतुर्थसप्तमदशमानामन्यतमे स्थाने स्थितस्तस्य सा दिक् तस्या चोरित धन गत वदेदिति भावः । “ग्राच्यादित् सूर्यसितारराहुशानीन्दु विदेवपुरोधसश्चे”ति ग्रहाणा दिशा उक्ता । विलग्नादिति । असमवे केन्द्रे ग्रहासमवे विलग्नात्प्रभ्रग्नाद् दिग्वाच्येति । “प्राची च याम्या त्वय पश्चिमोत्तरा त्रिर्मेपत्” इति राक्षीना दिशा उक्ता आचार्यकथनमिव पृथुयशा अप्याह । “पूर्ण शरीर लग्नगत शुभो वा शीर्षोदये सौम्यनिरीक्षितश्च । नष्टस्य लभ उरुते तदाशु लभोपयातो बलवान् च्छुभयः । दिग्वाच्या केन्द्रगतैरसमवे वा वदेद्विलग्रहात् । मप्याद्युतैर्विभ्रामवाशर्क यार्जना वाच्या । अशकाज्जायते द्रव्य द्रेष्कार्णस्तस्वरा स्मृता । राक्षिभ्य कालदिग्देशा नयोक्तातिव लग्नपादि”ति ।

अधुना गर्भाधानहृत्तनष्टादौ प्रश्ने कालज्ञानमाह ।

उदयोपगतो राशि, स्तल्लिप्तीकृत्य लिप्तिरु गुणयेत् ।

छायाद्वलैः पृथक्स्था, हत्वा मुनिभिस्तथा शेषः ॥ ६० ॥

ब्रह्मगुणकारो ज्ञेयो, दैवविदा पञ्चविंशतिः सैका ।
 मनवो गोऽष्टौ त्रितयं, भवाश्च सूर्यादितो ज्ञेयाः ॥ ६१ ॥
 गुणयित्वैवं प्राग्बद्धं, शुभस्य शेषे भवेदुदयः ।
 कार्यस्याप्तिः प्रष्टु, वैकल्या नेतरैर्भवति ॥ ६२ ॥
 गुणकारैक्यविभक्तः, कार्यः सूर्यादिगुणकसंशुद्धः ।
 यस्य न शुद्ध्यति वर्गो, ज्ञेयस्तद्वर्गः कालः ॥ ६३ ॥
 आरदिवाकरशेषे, दिवसाः पक्षाश्च भृगुशशिनोः ।
 शुभं वशेषे मासा, ऋतवः सौम्ये शनैश्चरेऽब्दाः स्युः ॥ ६४ ॥
 आधानेऽर्थप्राप्तौ, गमनागमने पराजये विजये ।
 रिपुनाशे वा कालं, पृच्छायां निश्चितं ब्रूयात् ॥ ६५ ॥

उदयोपगत इति । ब्रह्मगुणेति । गुणयित्वेति । गुणकारैक्येति । आरेति । आधा-
 नेति च । उदयो लग्नं तस्मिन् उपगतं समवस्थितो यो राशिस्तस्य लिप्तीकृत्य कर्त्तृकाल-
 अर्थात्तद्वर्गतराशिं विहाय शेषाशादीनां कालं कार्या इति भावः । लिप्तिषा कालं छाया
 कुलैरमीष्टकाले द्वादशाङ्गुलशङ्कोर्या अङ्गुलात्मकच्छायां तथा गुणयेन् हन्यात् । ततस्ते पृथ-
 क्स्था कार्या । एकत्र मुनिभिः सप्तभिर्हत्वा भक्त्वा शेषं शेषतुल्यं दैवविदा ज्योति-
 र्विदा ब्रह्मगुणकारं ब्रह्मणा वक्ष्यमाणो यो गुणकारः च ज्ञेयो बोध्यः । अर्थाच्छेषपरिमि-
 तप्रहस्य यो वक्ष्यमाणगुणकारः स एव गुणाको ज्ञेय इत्यर्थः । अथ पथं प्रविद्धा सैका
 विंशतिरेकविंशतिं मनवश्चतुर्दश गावो नव अष्टौ प्रविद्धा त्रितयं नव भवा एकादशा
 एते सूर्यादितः सूर्यादीनां गुणकारा ज्ञेया बोध्याः । तेन शेषपरिमितप्रहस्य गुणकारेण
 तान् पृथक्स्थानकान् गुणयेत् ततः पृथक् स्थाप्या एकत्र एव प्राग्बद्धं सप्तभिर्हत्वाविभज्य
 चेच्छेषे शुभस्य शुभप्रहस्य उदयो भवेत् । अर्थात्सप्तभिर्भक्ते शेषतुल्ये शुभप्रहस्य सख्या
 भवति चेत्तदा स शुभोदयो ज्ञेय इति भावः । शुभोदयत्वात् प्रष्टुं प्रश्नकर्तुं कार्यं
 वाञ्छितप्रश्नस्य आप्तिलिप्तिवैकल्या कथितव्या । इतरैः पापप्रहोदयेन भवति । प्रष्टु
 कार्यप्राप्तिरिति शेषः । ततस्ते पृथक्स्था अवा गुणकाराणां वदेक्य तेन विभक्त्वा
 विहृता यच्छेषं तयावद्धि सूर्यादिब्रह्मणां प्रोक्तगुणवै संशुद्ध्यते तावद्धि शोधित का-
 र्यम् । यस्य प्रहस्य वर्गो गुणकारो न शुद्ध्यति संशुद्धो न भवति चेत्तदा तस्य शुद्धप्रहस्य
 वर्गं वर्गे प्राप्तं कालं समयः । वक्तव्य इति शेषः । आरो भगलं दिवाकरं सूर्यं
 तच्छेषे दिवसा दिनानि समयावधिर्ज्ञेयः । भृगु शुक्र शशी चन्द्र तयो शेषे पक्षा
 शेषतुल्यपक्षे कार्यस्य प्राप्तिर्भविष्यति । गुरुशुद्धस्पतिस्तस्मिन्वशेषे मासा सौम्ये ऋतवः
 शनैश्चरे शनौ अब्दा वर्षाणि ज्ञेयानि । आधाने गर्भाधाने अर्थप्राप्तौ धनलब्ध्या गमने
 यात्राया आगमने प्रवासिनो यात्रानिरुद्धौ पराजये रणभये विजये रणे प्राप्तकीर्त्या रिपु-
 नाशे शत्रूणां मरणे पृच्छायां प्रश्नसमये वाक्यं समयं निश्चितं निश्चयपूर्वकं ब्रूयात्

अथोदाहरणम् । पौषकृष्णप्रतिपदि १ तनेष्टपटिकादि १० तत्समये प्रश्नलम् १११६।८।३४ धनुरकंगताशा १४ द्वादशाहलक्षकोरिष्टच्छाया १४ स्पष्टलम्बस्य राशिं ह्यायाशानां कला जाता ९६८ एता लम्बपटिका छायाशुलैश्चतुर्दशभि १४ गुणिते जाता ३५५२ एतैका स्थानद्वये स्थाप्या १३५५२ एकस्या सप्ततटे शेष ७ तस्य सख्याया तसम शानिखस्य गुणका एकादश ११ एभिर्गुणिता द्विष्टा अत्रा जाता १४९०७२ एते स्थानद्वये स्थाप्या १४९०७२ एवम् तेषा सप्तभिर्भागे शेष ७ तदङ्कप्रमाणेन सूर्यादित निखलस्मादशुभग्रहत्वादमीष्टकार्यस्य हानिर्वाच्येति । ततो द्विष्टा १४९०७२ एतेषा ह्यगुणवारैक्य ७१ मेकसप्ततिभक्ते लब्ध २९९ लब्धस्य प्रयोजन नास्ति न तस्माच्छे-
नेव ग्राह्य शेष ४३ क्षेपे त्रिचत्वारिंशन्मिते शने क्षेपा एकादशा ११ पास्य शेष ३२ पुनरस्मिन् द्वात्रिंशन्मितेक्षेपे ३२ रवे क्षेपा पचा ५ पास्य शेष २७ पुनरस्मिन् सप्त-
विंशतिमिते क्षेपे २७ चन्द्रस्य क्षेपा एकविंशति २१ मपास्य शेष ६ पुनरस्मिन् पश्चिमे-
त्वे अग्रे भौमस्य क्षेपा चतुर्दश १४ न शुभ्यन्ति तस्मादन भौमोऽवशिष्टस्माद्
तौमक्षेपे रहिताः गुणतुल्यदिनात्मक कालो वाच्य । पङ्क्तिर्दिनैश्चिन्तितकार्यस्य हानिर्भ-
वेत्यतीति । अत्र ग्रहाणां पूर्वाक्ता ये गुणकारास्त एव क्षेपा बोध्या इति ।

अधुना रात्रौ तथा बहुप्रश्ने लम्बज्ञानमाह ।

अकचटतपयशवर्गा, रविकुजसितसौम्यजीवसौराणाम् ।

चन्द्रस्य च निर्दिष्टा, प्रश्ने प्रथमोद्भवैर्वर्णैः ॥ ६६ ॥

ज्ञात्वा तस्माच्छ्रमं, प्राप्तः शुभाशुभं वदेत्प्रष्टुः ।

वर्गादिमध्यमान्त्यै, वर्णैः प्रश्नोद्भवैर्विषमम् ॥ ६७ ॥

रात्रौ लभं प्रवदे, च्छेपैर्युग्मं कुजजजीवानाम् ।

सितरविजयोश्च नैवं, रविशशिनोरेकराशित्वात् ॥ ६८ ॥

तस्मात्प्राग्वत्प्रवदे, तृच्छासमये शुभाशुभं सर्वम् ।

कालस्य च विज्ञान, मेतच्चिन्त्यं बहुप्रश्ने ॥ ६९ ॥

अकचटेति । ज्ञात्वेति । राजाविति । तस्मादिति च । अवर्गं कवर्गं चवर्गं
पुनर्गं तवर्गं पवर्गं यवर्गं शवर्गं एतेऽष्टौ वर्गाः क्रमत्त रवि सूर्यं कुजो भौम सित
शुक्र सौम्यो बुध जीवो शुक्र सौर शनि चन्द्र प्रसिद्ध शशी चन्द्र तेषा निर्दिष्टा
स्थिता । एव पञ्चसप्तलामप्युक्त “वाद्यास्तु वर्गा कुजशुक्रसौम्यजीवार्कजाना क्रमश
(श्रेष्ठा । रवेरकारात् क्रमश खरा सुर्वर्णाष्टक यादिकशीतरश्मेदि”ति । प्रश्न इति ।
अथ प्रश्नसमये प्रथमोद्भवैर्वर्णैः प्रश्नकर्तृणां मुरगनि सप्तानि नामानि तेषा ये प्रथमा
ज्ञात्वा वर्णा अक्षराणि तैर्लभ्येतादि ज्ञात्वा बुद्ध्या तस्माच्छ्रमत् शुभाशुभं शुभफलम-
शुभफलं च प्रष्टुं प्रश्नकर्तुं वदेत्कथयेत् । वर्गाणां अकारादीनां आदि प्रथमं मध्यमो
ऽप्य अन्त्योऽन्तिमं तैर्वर्णैरश्नैः । किमूतैः प्रश्नोद्भवैः प्रश्नसमये प्रष्टुमुखानि सप्ता-
नि । रात्रौ निशि विषमम् लभ्येतामिधुनसिद्धगुणधनु कुमानामन्यतमं प्रवदेत्कथयेत् ।

शेषं वर्गाणां द्वितीयचतुर्थवर्णे शुभं समं शृपककंकन्याशुचिक्रमकरमीनानामन्यतरं
 लभ्यते । कदेत्याह । यदा प्रथमचतुर्मुखनिष्ठतः प्रथमो वर्णः शुभो भौमः शो शुभः
 जीवो गुरुः तेषां चित्तं शुभं रविः शनिः तयोश्च मध्ये यस्य कस्यचिदुपवर्गसम्यग्य
 भवति चेत्तदा स वर्णा विपरीतो भवति तदा तस्य ग्रहस्य यो विपरीतश्चित्तदेव लभ्यते यदि
 स च समसंख्याकस्तस्य यः समराशिस्तदेव प्रथममये लभ्यते । एवमेतादृशं रविः
 सूर्यः शशी चन्द्रः तयोर्गं स्यात् कस्मादेवराशित्वात् तयोरेकैवराशित्वात् लभ्यते ।
 यदि प्रथमचतुर्मुखनिष्ठतः प्रथमो वर्णः तयोर्मध्ये यस्य कस्यचिद् वर्गसम्यग्य भवति चेत्तदा
 तस्योपवर्गः तस्मिन् काले लभ्यते वाच्यमिति । तस्माज्ज्ञातव्यमात् पृच्छासमये सर्वं
 समस्तं शुभाशुभं शुभफलमशुभफलं वा प्राप्तवत् पूर्वोक्तान् प्रवेदितव्यम् । देवता इति
 शेषः । कदेत्याह । बहुप्रश्नं प्रश्नबाहुल्ये एतत् कालस्य समयस्य विज्ञानं विशेषज्ञानं
 चिन्त्य स्मृत्यमिति ।

अधुना ग्रन्थकर्त्ता पद्यैर्नकेन प्रथमुपसहारयति ।

भट्टोत्पलेन शिष्याऽनुकम्पयालोप्य सर्वशास्त्राणि ।

आर्यासप्तत्येदं प्रश्नज्ञानं समासतो रचितम् ॥ ७० ॥

भट्टोत्पलेनेति । उत्पलाख्येन भट्टेन शिष्येभ्यश्चान्येभ्यः अनुकम्पया दयया सर्वं
 शास्त्राणि समस्तज्योतिःसम्बन्धिशास्त्राणि आनेक्य दृष्ट्वा इदमेतत्प्रश्नज्ञानं आर्या
 छन्दसां सप्तत्या समासतः कमतः रचितं प्रकटीकृतमित्यर्थः ।

गङ्गाया दक्षिणे भागे देशे वै गङ्गपालके ।

रत्नग्रामे सुखिरे भारद्वाजकुले बभूव ॥ १ ॥

कलिरामो द्वित्र्यष्टशतस्त्रिंशत्सुताख्यः ।

तेषां मध्ये कनिष्ठो यः स्नातिरामामिषस्ततः ॥ २ ॥

विप्रपत्नी रघुवरो दयालुः सर्वेषामेवित् ।

तद्वर्मपत्नी वीर्णाख्या तस्या जातारण्यं सुता ॥ ३ ॥

ज्येष्ठो मुकुन्दरामाख्यो गुरोर्बन्धीप्रसादतः ।

लब्धविद्यान्वितां दीक्षामार्यायायाय सप्तते ॥ ४ ॥

चक्रऽप्यगाधम् १९७४ तुल्ये वत्सरे च सहस्रके ।

भाषे पक्षेऽङ्किते षष्ठ्यां गुरादेया समापिता ॥ ५ ॥ धीशुभमस्तु ।

इति श्रीगङ्गालदेशस्य डॉंग्गुण्डलान्तर्गतं खण्डग्रामनिवासि वटेश्वराल

वशावतस धीमत्पण्डित रघुवरदत्तशर्मात्मज

धीमुकुन्दरामविरचिताऽऽशुबोधटीका

समाप्तिमगमदीति ।